

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtak. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 3 K 60 v, za Ameriko in druge tuje države 4 K 60 v.) — Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2. Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2.

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.** ❁

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enoštopna petstvarica (šestina „Domoljubove“ širine 34 mm) stane za enkrat 30 v. Pri večkratnem objavljenju primeren popust po dogovoru. — Posamezne številke se prodajajo po 10 v. Čekovni prometpoštno-hranilničnega urada št. 824.797.

Štev. 25.

V Ljubljani, dne 21. Junija 1906.

Leto XIX.

Kmetijski padarji.

Žalostno je za človeka, če je bolan, ali če mu kaj potrebnega manjka. Se žalostnejše pa je, če sicer ve, da je bolan, da mu manjka, pa ne vé kje in kaj. Drugemu se še pomagati ne more. Naš kmečki stan moramo skoraj šteti v to drugo vrsto. Vsak vé, da se mu slabo godi, če pa vprašaš, kje je bolezen, slišiš toliko raznovrstnih odgovorov, da nič ne véš, pri čem si. Naštejmo po vrsti glavne bolezni, ki jih raznovrstni kmetijski padarji pripisujejo kmetu:

1. Za vsakim oglom slišiš: kmet je pregosposki. Časih je bilo dobro, ko je vžival samo svoje pridelke, oblačil svojo volno in platno, obuval se v svoje usnje. To se mora izpremeniti. Nazaj v stare čase! — Taki klici kličejo mrličje iz grobov. Umrli so in ne dadé se več vzbuditi. Bombaž je cenejši od prediva; tovarniški izdelki, ki se izdelujejo v ogromnih množinah na stroje, morajo izpodrinuti ročne. Kmet mora danes pričelovati to, kar največ nese, kar se najdražje proda. Kar potrebuje, lahko kupi na trgu. Da kupuje kmet hrano in obleko, ni napačno, slabo je le, če pri tem prestopa prave meje, če sega

v zapravljivost in razkošje. Pije se preveč; to se da omejiti in se mora predruščiti, sicer res ni mogoč napredek. Ravno tako je s predrago, nališpano obleko, ki se zanjo tudi po nepotrebnem izmečejo leto za letom ogromne svote. Pri tem pa ne mislimo kroja. Da se kroj izboljša in izlepša, proti temu noben pameten človek ne more nič imeti. Če je obleka lepšega, ličnejšega kroja, to nikomur nič ne škoduje. Zato bi na primer pač nihče ne mogel po pameti ugovarjati, ko bi na primer naše ženske poleti nosile slamnike, pozimi klobuke namesto rut. Bilo bi bolj zdravo in samo po sebi cenejše.

2. Druga vrsta padarjev kliče: Zboljšati se mora gospodarstvo. Kmet mora imeti več zmisla za napredek. Uči naj se, kako se zboljša polje, travnik, pašnik. Rabi naj pravilno gnojila domača in umetna! Svinjaki in hlevi se morajo izpremeniti, živinsko pleme nadomestiti z boljšim, povzdigniti umno sadjarstvo, čebelarstvo, perotninarstvo, skrbeti za gojzde. Ti nauki so lepi in koristni. Z njimi se res povzdignejo kmetovi dohodki. Toda samo to mu še ne pomaga. Če gredo pri tem njegovi stroški vedno bolj kvišku, gre vendarle navzdol.

3. Zato pa kličejo tretji: Dohodki se morajo pač zvišati, toda hkrati se morajo znižati stroški. Delavskih moči treba kmetu. Davki se mu morajo znižati. Država mora zapreti meje, da ne pridejo kmečki pridelki in živina iz tujih krajev z nižjo ceno k nam, in ne potlačijo cene našim pridelkom. Železnice morajo biti tudi malemu kmetu v korist. Prometna sredstva sploh se morajo temeljito izboljšati. Z veliko in upravičeno vneto se zahteva, da se vojaško breme za kmeta zniža. Važne zahteve! Kdor jih premišlja, natančno spozna, kako važna je za kmeta politiška zavednost. Le če bo imel glavno besedo v državnem in deželni zborih, bo mogoče izpolniti te zahteve.

Toda tudi uresničenje teh zahtev še ne more rešiti kmečkega stanu. Končnega ozdravljenja ne bo, ko bi se vse to, kar dosedaj imenovani padarji priporočajo, do pičice zvršilo. Za danes povemo samo glavni vzrok, ki to dokazuje. Ko se zvišajo dohodki, oziroma znižajo stroški, raste s tem tudi cena zemljiščem in s tem vknjiženi dolgovi. Kdor kupi zemljišče, ali tisti, kateri ga kot dedščino prevzame, ni nič na boljšem, marveč celo večkrat na slabšem.

Protialkoholni zbor.

Alkohol caruje. Tudi naš narod mu v kruti sužnjosti tlačani in oddaja tribut solza in krvi; na tisoče živih sil in nebrojno svojega imetja mu poklada pred tiranski prestol. Zrtev toliko in narod tako šibek! In le trezni narodi imajo bodočnost! Ali ne sili samo po sebi geslo na dan: **Na boj proti alkoholizmu? Boj pljanstvu, da se ohranijo naše sile delu za prosveto in napredek, da se ukreše svobode zarja!**

Boju treba vojakov, vojakom srca in vežbe. Protialkoholni boj išče pogumnih src, izvežbanih umov. Najde jih **po poduku**. Ni je plemenite iskricе vržene med naš narod, ki bi ne bila našla goriva med njim; ni ga plodovitega zrna, ki bi mu v slovenskih dušah ne bilo ugodnih tal! Zanetim iskro, zasejmo semena! Iskra izobrazbe, seme poduka v alkoholnem vprašanju, — evo, tega nam treba! Pa bo ognja, bo žetve! Najprej izobrazba, — potem delo in boj; na konec zmaga in mir in svoboda! Temu cilju nasproti hiti z napetimi jadrji, poln upov in poguma »**Abstinent**«, ko sklicuje v nedeljo, dné 15. julija t. l.

PROTIALKOHOLNI ZBOR

v Ljubljano, hotel »Union«.

Celi ta dan ima služiti alkoholnemu vprašanju. Od 9.—12. in od 2.—6. bodo predavanja. Beri, kdo in o čem:

Dr. Breclj: Alkohol in duh.

Dr. Krek: Alkohol in produktivni stanovi.

Fr. Avsec: Alkohol in narod.

L. Smolnikar: Zgodovina protialkoholnega gibanja.

Dr. Dolšak: Alkohol in telo.

Prof. E. Jarc: Alkohol in inteligenca.

I. Podlesnik: Abstinenčne organizacije.

L. Lenart: Kako razširimo abstinenčno gibanje.

M. Moškerc: Alkohol in tisek.

Po vsakem predavanju svoboden razgovor.

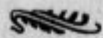
Zvečer od 8. ure dalje ob godbi in petju prijateljski sestanek.

Kdo naj pride? Prijatelj in neprijatelj, abstinent in pivec, moški in ženska — vsi dobro došli! Iskreno vabimo zastopnike izobraževalnih in delavskih društev, vse, ki delujejo ali žele delovati v narodni javnosti, vse, ki jim je na srcu narodov napredek, vse, ki ljubijo ne le z besedo, marveč v dejanju . . .

Udeleženci se zglasite do 8. julija t. l. pismeno ali ustmeno **tajniku »Abstinenta«** Iv. Podlesniku v Ljubljani. Vstopnina za zbor in veselico stane K 1.—.

V Ljubljani, dné 14. junija 1906.

Odbor društva »Abstinent«.

Političen pregled.

IZ NAŠEGA DRŽAVNEGA ZBORA.

V parlamentu se je zopet začelo delo kakor smo že zadnjič omenili. Delo v zbornici je sicer večkrat prekinjeno vsled tega, ker ističasno zborujejo delegacije in obrtni odsek ter odsek za volivno preosnovo. Najvažnejše vprašanje minulih državnozbornskih dni je, ali dovoli zbornica vladi začasni proračun ali ne.

ZAČASNI PRORAČUN.

Kaj je državni proračun? Vsaka država, vsaka dežela in konečno tudi vsaka občina mora od časa do časa, da more prav urediti svoje gospodarstvo, napraviti s številkami določen načrt za prihodnjo dobo. Ta načrt se večinoma dela za eno leto in se imenuje **büdžet** ali proračun. To nalogo ima tudi naš parlament, katero je pa žal, od leta 1897. samo enkrat rešil. Baš zato si je vlada vedno pomagala ali s paragrafom 14, ali le z ustavno dovoljenim začasnim proračunom. Kake posledice ima tako gospodarstvo, pokazalo se je pred kratkim prav jasno. Brez nadzorstva državnega zbora more širokovestna vlada napraviti dolgove, ki presegajo vse meje. Že minulo leto je proračunski odsek rešil dobro polovico državnega proračuna, glede proračuna za tekoče leto ni črnil niti besede, ker ni bilo časa. Ministrski predsednik Gavč je bil dobil začasni proračun do 1. julija. Prvi julij je že tu — državnega proračuna, ki bi bil dovoljen od parlamenta, pa še ni nikjer. Zato se je vlada obrnila minule dni na parlament, ki naj ji zopet podaljša začasni proračun do konca letošnjega leta in naj ji dovoli pobirati davke v določeni meri in meji. Ker je večina poslancev izprevidela, da bi odpoved proračuna več škodila parlamentu, oziroma po njem zastopanemu ljudstvu, nego vladi, je zbornica z dvetretjinsko večino sprejela nujnost predloga in je vladno predlogo odkazala odseku. Proti so glasovali Rusini in sicer zato, ker vlada v Galiciji podpira Poljake proti Rusinom. Dr. Sušteršič pa je

izjavil v imenu »Slovanske zveze«,

da glasuje za nujnost predloga. Tega pa ne stori na ljubo vladi, kateri »Slovanska zveza« ne more izraziti zaupanja, marveč le zato, da pospešuje ozdravljenje parlamenta. Najvažnejša pravica parlamenta je, da se o pravem času posluži svoje ustavne pravice glede državnega proračuna. To pa je sedaj mogoče le z nujnim predlogom, zato bomo glasovali za nujnost. Odločno in izrecno pa ugovarjamo, da bi se iz tega glasovanja morda izvajal sklep, kako bomo glasovali o proračunu samem.

VOLIVNA PREOSNOVA.

Prvo stvarno glasovanje v odseku je izpalo v prid Jugoslovanom. Prva je bila na vrsti Dalmacija in tozadevno bili so sprejeti vsi predlogi »Slovanske zveze«, koje je stavil in utemeljeval poslanec dr. Ivčević. Gotovo ne gre precenjevati uspeh, ki se je dosegel glede Dalmacije proti ugovoru vlade. Vsekako je dobro znamenje, da je bila prva bitka, v kojoj so stali Jugoslovani, dobljena. Zasluga za to gre pametnemu delovanju »Slovanske zveze«, osobito izbornemu utemeljevanju predlogov po načelniku dr. Ivčeviću; pa tudi ravno tako delovanju načelnika dr. Sušteršiča, ki je z vplivanjem na razne stranke vedel ustvariti gotovo večino za dr. Ivčevićeve predloge, kljub proti uporu italijanskih poslancev, ki so hoteli in upali vsaj ohraniti vladno predlogo. Razdelitev okrožij je sedaj v resnici pametna, praktična in odgovarja željam vseh dalmatinskih zastopnikov. Bog daj, da bi složnim poslancem »Slovanske zveze« tudi še v bodoče bilo naklonjenih v odsekih mnogo uspehov. Čaka jih mnogo, mnogo težji del njihove naloge. V odsekovih seji 9 dne 13. junija bile so rešene kar tri dežele: Gornja in Dolnja Avstrija in Solnograška. Rešene so tedaj štiri dežele, ostane v rešitve še 13 dežel. Dne 15. junija je prišla na vrsto Štajerska, a razprava še ni bila končana in se je nadaljevala v torek popoldne. Glede okrajev na Štajerskem bode v odseku huda borba. Kakor se čuje, hočejo Nemci le s tem

pogojem dovoliti Slovincem na Štajerskem 7. mandat, ako se jim dovolita dva nova nemška mandata, in sicer 4. mandat za mesto Gradec in poseben mandat za mesto Kočevje. Dalje zahtevajo Nemci še dva mandata na Češkem. Ta nemška licitacija je že naravnost ostudna. Vedno nove nemške zahteve utegnejo končno pristuditi volivno preosnovo tudi najodločnejšim zagovornikom. Vedno in povsod naj velja dvojna mera. Zastopniki »Slovanske zveze« imajo v odseku jako težavno stališče, ker se niti na vse člane slovenskih strank v vsakem slučaju ne morejo zanašati. Ako n. pr. Slovenci in Hrvatje podpirajo Rusine, izgube podporo Poljakov. Ako Čehi kujejo sporazumljenja z Nemci, večeje si roke glede slovenskih zahtev. Poslanci »Slovanske zveze« bodo storili svojo dolžnost.

NEMŠKI ŽELEZNIŠKI MINISTER IN NOVA ŽELEZNICA.

Dr. Deršata je postal železniški minister kot darilo nemški ljudski stranki. Dr. Deršata je od nekad velik nasprotnik Slovincem, kar je kazal ves čas v svojem političnem delovanju in je ravno zaradi tega bil tudi izvoljen za načelnika nemške ljudske stranke. — Zdaj prihaja sam obiskovat novo karavansko železnico in kakor smo poizvedeli, je njegov glavni namen, da ponemči vso upravo in da nastavi na tej progji nemške uradnike. Dolžnost vseh prizadetih oseb, zlasti občin, skozi katere gre nova železnica, je pa, da se oglašajo in zahtevajo, da se železniški minister ozira na slovenski značaj naše dežele. Ako pa nastavi nemške uradnike, naj se zaveda vse občinstvo svoje narodne dolžnosti in z njimi občuje edino le v slovenskem jeziku. Ne smemo pustiti, da bi tujci teptali pri nas po zakonu nam zajamčeno enakopravnost na naših tleh.

PROTIMAŽAR. DEMONSTRACIJE NA DUNAJU.

Na Dunaju je bila minul onedeljo velikanska krščansko-socialna demonstracija proti Mažarom, ki se je udeležilo po krščansko-socialnih glasilih 40 do 50 tisoč oseb. Namen demonstrantov ni bil nikakor, da bi nastopili s silo proti ogrski vladni palači, kjer je zborovala ogrska delegacija. Množica je nameravala demonstrirati le s protimažarskimi klici in s petjem cesarske pesmi. Reditelji sami so skrbeli, da je množica hitro korakala mimo palače. A mažarski delegati so se norčevali stoječ pri oknih iz množice. Kazali so s prsti Dunajčanom na svoje vratove, češ, naj se obesijo. Neki Mažar je pljunil na množico, neki drug Mažar je pa vrzel škorenj na množico. Množici je zavrela kri, dvignili so se jele pesti in palice. Pa še v tem razburjenju so prilivali Mažari olje na gorečo žerjavico in neki mož je vrzel pepel cigarete na množico. Nato šele so pričeli metati demonstranti palice proti oknom. Pa Mažari so še vedno izzivali množico. Krščansko-socialni demonstranti so priredili burne pozdrave nadvojvodi Franc Ferdinandu in njegovi soprogi, ki sta se slučajno peljala v dvornem vozu na trgu pred mestno hišo, ko se je pravkar vršil shod. Nadvojvoda se je prijazno zahvaljeval.

AVSTRIJSKA DELEGACIJA.

Zadnje dni zborujeta delegaciji — avstrijska in ogrska. Proračunski odsek avstrijske delegacije je razpravljal o proračunu ministrstva za zunanje stvari. Nad ministrom za zunanje stvari, Goluhovskim, se nekateri delegati pritožujejo zaradi njegove politike z Italijo; drugi ga zopet prijemajo zaradi Rumunije, Grške in Turčije. Češki poslanec Kramář je izrazil dvom, da bi bil mogoč gospodarski odpor proti Ogrski, če ne moremo razpolagati

v vsej carinski politiki. Naglašal je dalje, da razprošena ne spada več v svetovno politiko. Zahteval je točnih pojasnil glede avstro-nemške zveze. Povdarjal je pri tej priliki, da naslednje Nemčija na Balkanu drugačne načrte, kakor Avstrija.

DR. ŠUŠTERŠIČ O AVSTRIJSKI POLITIKI NA BALKANU.

Dr. Šušteršič je v delegacijah nekako tako govoril o naši balkanski politiki: Vsakdo ni tudi minister za zunanje stvari mora priznati, da tu ne napredujemo in da moramo pokazati le malo uspehov. Naša balkanska politika ni pametna. Ne pridemo naprej, če neolliko zaropotamo proti Turčiji ali proti kakim mali balkanski državi. Pametna balkanska politika bi morala gledati, da pridobimo zaupanje balkanskih narodov. Avstrija ima tako toliko ugodnosti, kakor nobena druga država in žalibog teh ugodnosti ni porabila. Ta ugodnost so Jugoslovani, s katerih pomočjo bi si na lahek način pridobila zaupanje, sta pa tako Avstrija, kakor tudi Ogrska postopali sovražno proti Jugoslovanom tako v državi, kakor tudi na balkanskem polotoku. Govornik opozarja na dejstvo, da važni jugoslovani, okrajji, ki pripadajo monarhiji, niso niti zvezani s primernimi prometnimi sredstvi z državo in da vedno zanemarjajo Dalmacijo. Še danes ni zvezana Dalmacija naravnost s središčem države. Najbolj naravno in prav bi se rešilo to vprašanje glede zveze Dalmacije z državo s progo čez Ogulin in Novo mesto.

USTOLIČENJE ŽUPANA V TRSTU.

V Trstu je bil 12. junija nanovo ustoličen župan Sandrineli. Lahonsko časopisje izvaja iz toplega govora vladnega zastopnika veliko mnogo svoje stranke. Pa jih je le malo potegnili princ Hohenloe in jim dal marsikatero zaupnico, katere pa tržaški mestni očetje vsled svoje trde kože niso čutili. Knez Hohenloe je v svojem govoru namreč zahteval, da se naj za tržaško mesto predloži nov volivni red na podlagi splošne in enake volivne pravice; temu naj se pridruži nov občinski red, ki naj ostreza časovnim zahtevam.

ANARHISTI SE VEDNO NA DELU.

V Rimu je priredilo kakih 3000 anarhistov demonstracijo. Klicali so: »Živela anarhija!« »Smrt kralju!« »Proč z meščanstvom, vlado, duhovniki, proč s papežem« itd. Vlada ni dovolila, da bi se nastopilo proti anarhistom. Dopuslili so celo, da so zasmehovali anarhisti orožnike in vojake. Smešno je bilo, ko so se pričekali anarhisti s socialisti pri obhodu, kdo odkorakaj prvi. Anarhisti so hoteli odkorakati na čelu, a tega socialisti niso dovolili. Posledica je bila kratek boj s palicami. Nastop anarhistov je značilen za italijanske razmere ob času, ko so našli šele pred par tedni anarhistične bombe v Jakinu in ob času anarhističnega napada na španskega kralja v Madridu.

RUSKI DRŽAVNI ZBOR.

V ruskem državnem zboru obravnavajo že dalje časa razpravo o poljedelskem vprašanju. Priglašeni je še čez sto govornikov. Razprave so jako burne, ker poslanci zahtevajo razdelitev zemljišča med kmete, čemur se vlada ustavlja. Med poslanci je razširjen klic na rusko meščanstvo. Oklic opozarja, da bo v tekočem mesecu izvršenih mnogo smrtnih obsodb v mnogih mestih. Zato pozivlje oklic meščane, naj podpišejo poziv na vladarja, da odgodi izvršitev smrtnih kazni do časa, ko bo ruski državni zbor odpravil smrtno kazen.

V RUŠIJI NEKDAJ IN SEDAJ.

Velike izpremembe so se dovršile v Rusiji za kmeta od časa, ko je car sklical državni zbor. Poprej kmet ni mogel priti do svoje pravice, ker ni imel človeka, da bi se potegnil zanj. Niti v zvezi z drugimi niti sam ni mogel priti do carja, da bi mu razložil svoje bedno stanje. O svojih potrebah je mogel govoriti z uradniki, seveda spoštljivo, odkrivši se pred njim. Opravičil ni nikjer nič, na pritožbo pri ministrstvu ali pri carju misliti, je bilo kar najstrožje prepovedano. Tako je bilo stanje ruskega kmeta pred nedavnim časom. Sedaj je bolje. Nobena postava ne more priti v veljavo brez odobrenja državnega zbora. In v državnem zboru so iz večine samo kmetje, ki delajo postave, proti katerim ne morejo nič narediti.

Listek.

V smrtni nevarnosti.

»Gospod nadinšpektor, prosim vas, da me čimpreje odpustite iz službe.«

»Kaj? Gospodična telegrafistinja, vi hočete zapustiti svojo službo, zakaj pa?«

»Ker živim v razmerah, v kakršnih bi celo kak mož korenjak nerad živel. Kaj naj počne po noči ubogo, komaj devetnajstletno dekle samo na postaji, ki stoji na samotni, tako daleč okrog ni žive duše. Ko bi vedeli, kako strašno dolge so noči, ki jih preživim tu in koliko groze in strahu užijem, tedaj bi se moji prošnji gotovo ne čudili. Ob sedmih zvečer zapusti uradnik, ki ima po dnevu službo, postajo in se odpelje z vlakom. Tedaj nastopim službo jaz in jo zvršujem do jutra. Pogosto divja po noči vihar in stresa postajno poslopje, da vse ropota. Iz daljave se čuje tulenje zverin in vedno se bojim, da bodo prirjule sem in me raztrgale. Lahko bi se prigodilo, da bi me napadel kak ropar in če bi klicala na pomoč z nadčloveškim glasom, bi me nihče ne slišal tu na samoti. In ta strah se ponavlja vsako noč, vsako noč iste strašne ure, — ne, tega ne prenesem več. Če bi šlo tako dalje, se mi mora zmešati. Prosim torej, da me odpustite iz službe.«

»Rad verjamem, da so vaše tožbe popolnoma opravičene, vendar s tem še ni rečeno, da morate službo pri železnici zapustiti. Prosite rajši, da vas prestavijo.«

»To sem že storila, pa sem dobila odgovor, naj počakam, da bo kako pripravno mesto prazno. A Bog vč, koliko časa bi bilo treba še čakati, morda še mesece in mesece, a odločila sem se za trdno, da več kot štirinajst dni ne ostanem tu.«

»Recimo torej, še en teden. Zagotovim vam v osmih dneh drugo bolj pripravno mesto. Ali pod tem pogojem še ostanete v službi?«

»Da, ostanem, ker se zanašam na vašo besedo. Torej en teden bom še prenašala strah in grozo, potem pa upam na rešitev iz tega položaja.«

»Zanesite se na-me, le pogum! Z Bogom.«

»Z Bogom!«

Ta pogovor se je vršil v Severni Ameriki na majhni železniški postaji, ki je stala na samotni, daleč proč od vsakega človeškega bivališča, med železniškim nadinšpektorjem in ondi nameščeno telegrafistinja Rozo M. Z lahkim srcem je zrla železnična uradnica za odhajajočim nadzornikom. Sladko upanje na boljše čase jo je prevzelo. Še en teden!

Silno počasi se je premikal kazalec na uri dalje. Če bi se ne bilo čulo nihanje, bi bila Roza mislila, da stoji.

Ob dveh ponoči pride mimo postaje brzovlak. Če bi kak popotnik hotel vstopiti na postaji, mora dati telegrafistinja prihajajočemu viaku znamenje, da obstoji. Ta vlak je sploh edini, ki vozi ponoči mimo postaje.

Ura je torej še le enajst, torej je do brzovlaka še cele tri ure časa. Kako naj si skrajša ta neskončno dolgi čas samotarska uradnica?

Nekam tesno je nočjo Rozi pri srcu. Sedla je k pisalni mizi in začela pisati uradne račune in naznanila, ki jih mora predložiti svojim predstojnikom. A delo ji ni šlo od rok. Vzela je v roko knjigo in se skušala zatopiti v povest, ki jo je že prejšnji dan z zanimanjem čitala. A nočjo se ji je zdela povest dolgočasna in duhomorna. Nejevoljna je odložila knjigo in se skušala malo razvedriti s petjem. Zapela je s svojim nežnim in finim glasom nekaj pesmic, ki so čudno odmevale v samotni sobi. To jo je nekoliko pomirilo in razvedrilo.

V tem se ji zazdi, da je čula zunaj korake. Poslušaj. — Kdo bi pač bil tu? Da bi na tej postaji kdo vstopil na ponočni brzovlak, to se primeri le redkokdaj. Zunaj se začuje govorenje in trkanje.

»Kdo je?« zakliče preplašeno Roza s tresočim glasom.

»Popotniki, ki bi se radi odpeljali z brzovlakom, odprite!«

Uradnica je odklenila oprezno vrata, a v tem hipu jih je nekdo z vso silo odrinil in osem orjaških, oboroženih in v halje zavitih mož je pridrlo v sobo.

Roza je videla, da je izgubljena. V glavo ji je šinila misel, da jo more rešiti le hladnokrvnost in pogum.

»Dokler ste mirni in tih, se vam ne bo zgodilo nič žalega. Kakor hitro se pa drznete klicati na pomoč, vas ustrelim. Ste razumeli?« zagromel je nad njo načelnik roparjev.

»Kaj pa želite?« vprašala je boječe.

»Ko bote slišali, da prihaja brzovlak, boste stopil sami ven pred postajo in dali vlaku znamenje, naj obstoji. Gorje, če date kako drugo znamenje. Strogo bomo pazili na vas in naše puške bodo pri tem merile na vas.«

»Za Boga, kaj mislite vendar narediti? Spravili me bote ob službo. Če se zgodi vlaku kaka nesreča, bom kriva jaz in pognali me bodo s sramoto in preklinjevanjem od tod. Oj kaj bo, kaj bo!«

Jokaje in zdihovaje se zgrudila na stol pri mizi, kjer je bil brzovjavni stroj. Naslonila se je na mizo in jokala, da bi se je bil moral kamen usmiliti.

Celo roparji so jo začeli tolažiti, češ, da ona ne bo nič kriva tega, kar se bo z vlakom zgodilo, ker se osmiero korenjakom na noben način ne more ustavljati. Tudi se ji ne bo zgodilo nič žalega, če bo mirna in bo vse ubogala, kar ji bodo veleli.

To je Roza navidezno nekoliko potolažilo in dobila je toliko poguma, da je vstala. V tem se je oglašil brzovjavni stroj. Roparji so se spogledali.

»Proč od mize, vi brzovjavite«, zadrl se je eden nad njo.

»Saj ni mogoče, saj vidite, kje imam roke.«

»Kdo pa brzovjavi?«

»Sosedna postaja, vidite, aparat deluje, četudi stojim šest korakov proč od mize.«

In res se je brzovjavni stroj oglašal, čulo se je enakomerno vtripanje in čim dalje je trajalo to, tembolj je žraela v Rozinem srcu iskrica upanja na rešitev.

Kolodvorska ura je kazala tri četrt čez polnoč. Torej je do brzovlaka še več kot eno uro. Roparji so posedli po dolgi klopi, ki je bila v sobi, telegrafistinja pa se je stisnila v kot na stol in v hudem strahu pričakovala, kaj se bo zgodilo.

Roparjem je postalo dolg čas. Eden iz vleče iz žepa zamazane karte in vsi se udeležijo igre. Poglavar roparjev skrbno pogleduje na svojo uro, kot bi oni na steni ne zaupal. Zdaj in zdaj pa zabičuje svojim tovarišem, da se natančno ravna po navodilih, ki jim jih je dal že med potjo. Roza je spoznala iz njegovih besedi, da bota dva napadla strojevodjo na vlaku, dva oropala pošto, dva potnike, dva pa z napetimi puškami pazila na vlak in vsakega takoj ustrelila, ki bi se drznil le količkal ustavljati. Načelnik roparjev bo pazil med tem na Rozo, da ne ubeži.

Ravno so končali igro, nekateri so pospravili dobiček, drugi se jezijo nad zgubo, že so spet razdeljene karte, — v tem hipu zažvenketajo v oknih šipe in kot bi trenil se pokaže nebroj puškinih cevij v sobo in zunaj zadoni gromovit glas: »Roke kviško, če ne streljamo!«

Roparji so planili po koncu in vsi zbegani dvignili roke v zrak. V tem hipu se odpro vrata in notri pridere vrsta oboroženih poli-

cajev. Po kratkem, a hudem boju so roparje razorožili in zvezali. Z groznimi kletvami so si ti tolažili svojo jezo in skušali potrgati svoje vezi, a ni šlo.

S prvim vlakom so jih odpeljali v ječo. Roza pa v bližnje mesto v bolnico. Prestani strah jo je spravil na bolniško posteljo. Še le čez pet tednov je toliko okrevala, da je mogla priti pred sodišče, kjer so jo zaslišali o dogodku one strašne noči. Tu se je še le zvedelo, kako je bilo mogoče, da je tako nenadno, a vendar še pravočasno prišla zanj rešitev.

Vsa obupana in potrta se je zgrudila Roza, kot smo slišali, na mizo, kjer je bil brzovajni stroj. Dolgi zmršeni lasje so ji pokrili roke, ko se je naslonila z glavo na mizo in tako je neopaženo dosegla tipalo pri brzovaju in brzovajila. Z glasnim jokom in zdihovanjem je udušila glas, ki se je pri tem čul pri stroju. Brzovajila je parkrat za vrsto besedi: »na pomoč«, in: »roparji, nujno!«

Ko jo je ropar porinil od mize proč, je bila brzovajka že zdavnaj oddana in ko je začel stroj delovati, je prihajal že odgovor: »Le pogum, predno bo ura ena, ste rešeni.«

Z izvanredno hitrostjo so na bližnji postaji sestavil poseben vlak, poklicali policaje in kmalu je vlak odredil proti kraju, odkoder je prišla brzovajka. Pol ure pred postajo je vlak obstal in oprezno in tiho so stopali policaji proti postaji. Neopaženi so se približali poslopiju in ni še minulo četrte ure, so bili roparji že vsi zvezani in ukročeni.

Sodišče jim je odmerilo zaslužno kazen. Pogumno Roza pa, ki je s svojo hladnokrvnostjo in prebrisanostjo rešila brzovlak gotove nesreče, so odlikovali ne samo pri železnici, temveč tudi popotniki, ki jih je rešila, so ji izrekli priznanje in zahvalo ter ji poslali krasno darilo.

Razgled po domovini.

Prihodnja številka »Domoljuba« bo zadnja, ki jo prejmo naročniki, ki še sedaj niso storili svoje dolžnosti. Kdor do konca meseca ne pošlje naročnine, mu bomo seve list ustavili, naročnino pa izterjali. Prosimo torej, poslužite se pravočasno prejetih položnic.

V Novem mestu se je ustrelil trgovec in posetnik Adolf Guštin starejši, iz dvocevne lovske puške in je bil takoj mrtev. Star je bil samomorilec 68 let in poveljnik novomeškega ognjegasnega društva. Vzrok samomoru so bile denarne zadrege in slabe premoženjske razmere.

Premeščeni so bili v ljubljanski škofiji sedeči gg. kaplani: Frančišek Skulj iz Starega Loga kot župni upravitelj na Toplo Rebno; Alojzij Perz iz Kočevske Reke v Stari Log; Josip K r a k e r iz Črmošnjic kot župni upravitelj v Kočevsko Reko.

Stalni pokoj je dovoljen č. g. Ljudevitu Jenkotu, župniku pri sv. Duhu (v Trnu). G. L. Jenko se je naselil pri božjepotni cerkvi v Škaručni.

Cesar in dr. Šusteršič. Pri zadnjem sprejemu avstrijskih delegatov je nagovoril presvetli cesar tudi zastopnika kranjske dežele v delegacijah, našega voditelja in državnega poslanca, g. dr. Ivana Šusteršiča. Ko ga je cesar zagledal, je pristopil k njemu in mu prijazno rekel: »Veseli me, da vas zopet vidim. Vi ste bili že večkrat v delegaciji. Letos so nove delegacije in prav je, da so navzoči že izkušeni delegati.« S temi prijaznimi besedami je izrečeno laskavo priznanje iz cesarjevih ust dr. Šusteršiču, da je izkušen delegat.

Milan Ivančič, posestnik v Medvodah je naznanil, da je odklonil izvolitev v odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske, ker se je ta izvolitev smatrala kot izvirajočo iz političkih nagibov.

Litanije za očitno službo božjo so popolno pošle. V kratkem izide drugi natis.

Vojska na Daljnem Vzhodu. Ravnokar je izšel ter bil razposlan 17. snopič tega krasnega dela, ki obsega štiri tiskovne pole. V kratkem mu sledi še enak snopič in s tem bo to zanimivo delo dovršeno, kakor je bilo prvotno določeno. Krasna vsebina, kakor tudi nad 250 ilustracij priporoča to delo v obilno naročevanje, ki se bo tudi v celoti dobilo, vezano v originalne platnice. Naroča se pri upravitelstvu »Dom in Sveta« v Ljubljani.

Važno za posojilnice. »Zadružna zveza« naznanja, da je z dvema rekurzoma prodra-

pi višjem državnem sodišču glede zadrug. Deželno sodišče je zahtevalo za posojilnice le večje deleže, višje državno sodišče pa je priznalo opravičenost tudi majhnim deležem. Dalje ni hotelo priznati deželno sodišče določbe o pravilih, da se sme, ako je prvi občni zbor nesklepčen, drugi občni zbor vršiti čez pol ure. Tudi temu rekurzu je višje državno sodišče

Sorška razprava se bo kmalu vršila pred deželnim sodiščem v Ljubljani. Toženi so razni prijatelji sorškega nadučitelja Grmek. A on kot glavni hujskač hodi brez skrbi po Sori, državno pravdnštvo ga pusti pri miru. Priče dokazujejo, kako hujskajoče je ljudi nagovarjal.

V Ljubljani je silno drago goveje meso, a mesarji še vedno zvišujejo cene. Kupujoče občinstvo je radi tega silno ogorčeno. Uradniki so imeli shod pretekli teden, na katerem so obsodili to zvišanje cen pri mesu in zahtevali od mestnega magistrata, da poseže vmes. Župan Hribar, ki je tako ostro nastopil proti kmetom, ki so hoteli podražiti mleko le za par vinarjev, se ne upa nastopiti proti mesarjem, ki so cene mesu jako povzdignili, dasi živina ni nič dražja vtem času. Vzrok, radi kojega se ne upa Hribar nastopiti proti mesarjem in varovati meščanstvo, kar bi bila njegova dolžnost, je ta, da so mesarji v večini njegovi volivci in volijo skoro vedno z liberalno stranko pri občinskih volitvah. Kmetje se pa ne zmenijo za Hribarja in njegovo liberalno bankrotno stranko, zato je pa tako strogo bil zoper nje. Toda odpomoč zoper to podražanje mesa se že bliža. Pretekli teden je jela prodajati mesarica Žan-Porenta na stojnici meso po precej znižanih cenah. Naval občinstva k tej stojnici (štant) je bil velikansk. Gospodinj se niso mogle razvrstiti. V nekaj urah je bilo razprodanega mesa okolu 500 kilogramov. Na stotine ljudi je moralo oditi, ker niso mogli priti na vrsto. Želeti je v prid občinstva, da se postavi še več takih stojnic.

Društvo »Abstinent« je priredilo v »Rokodelskem domu« v Ljubljani 10. t. m. jako dobro obiskano veselico. Govorila sta abstinenta gg. dr. K r e k in Anton M e d v e d. Na sporedu so bile dalje deklamacije, petje in igra »Pot do sreče«. Abstinentno gibanje se vedno bolj širi. Društvo šteje že nad 200 udov.

Odlikovanje. Županstvo občine Sv. Michel na Notranjskem je dne 10. t. m. imenovalo v svoji seli č. g. Karola L e n a s s i j a, duhovnika istotam, za častnega občana. Čestitamo! **Kje zajema »Slovenski Narod«** svojo uče-

nost. Znano je, da je »Slov. Narod« eden najbolj nesramnih in podlih slovenskih listov. V nobenem drugem listu ni toliko napadov na vero, na katoliško cerkev, na duhovnike, kakar v njem. In odkod to izvira? Narodovi uredniki vohajo povsod, da iztaknejo kako brošuro ali kako knjigo, ki jo je spisal kak odpadnik ali brezverec in iz nje ponatisnejo vse strupene članke. Kar so pisali razni odpadniški časopisi in še pišejo, to zagleda čez nekaj časa luč sveta v »Narodu«. Tedaj vir, iz koga zajemajo liberalci vso učenost, so protestantski, odpadniški listi in njih brošure. In to grdobijo požirajo dan za dnevom naročniki tega lista. Dober tek!

Potres so čutili pretekli teden v Novem mestu.

V Črnučah so slovesno blagoslovili novi spomenik umrlega g. župnika Janeza Koblica, ki je deloval tu 19 let kot župnik. Na grobu sta pri tej priliki imela primerna govora sedanj g. župnik M e k i n c in nadučitelj g. Iv. C e r a r. Domači pevski zbor je zapel žalostinko »Nad zvezdami«.

Važno za konjerejce. Ker se letos mnogo težkih konj izloči iz vrste plemenskih žrebcev ter se bo vsled tega moralo nakupiti več novih, težkih, pingavskih žrebcev, se vabijo vsi konjerejci, ki imajo v posesti dobre in za pleme sposobne žrebce mrzle krvi, pingavskega ali belgijskega plemena, da jih ponudijo v nakup konjerejskemu odseku v Ljubljani. Dotični žrebci se ogledajo ob priliki tamošnjih premo-

Domača tvrdka za parkete v Trebnjem na Dolenjskem je kakor znano v večjih poslopijih pokladala parkete, tako tudi v zavodih Sv. Stanislava v Št. Vidu in gradu Plevna, lastni g. ministerskega predsednika barona Becka v popolno zadovljinost.

Otvoritev železniške proge Jesenice. — Progo bo otvoril sam prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand. Pretekli teden je nadzoroval progo novi železniški minister dr. Derschatta.

Rezervisti. Ravno sedaj, ko imajo ljudje največ dela s košnjo, so poklicali rezerviste k vojaškim vajam. Pa letos se je zgodilo nekaj posebnega. Okolu 700 rezervistov pojde k gorskim vajam in zato rabijo dolge gorske palice. Vojaška uprava je pa zaukazala, da si mora vsak rezervist sam nabaviti palico. Pretekli teden so letali po Ljubljani rezervisti, ki so iskali dolgih palic. Poleg škode pri delu na-

pravljajo oblasti ljudem še nepotrebne stroške. Treba bo našim poslancem zopet zaropotati na Dunaju nad vojnim ministrom.

Izmed 28terih prvi. Leta 1891 je zapustilo 28 bogoslovcev semenišče in se podalo v dušno pastirstvo. Petnajst let je dobro držal ta venec. Letos se je usušila prva cvetka, č. g. Jakob Matjan. Bil je eden najkrepkejših, vendar je popustil prvi delo v vinogradu Gospodovem, dočim so se drugi slabotniki dobro okrepili. Uredniku Bogoljuba so v zadnjem letu bogoslovja že vse uredili za pot v večnost in mu že namazali voz, da bi se gladko peljal v nebesa, pa še danes in vedno krepkeje suče pero in giblje jezik na čast božjo in našo srečo časno in večno. Preden so se ti tovariši ločili napravili so si lepo zavezo, da bodo vsi za vsacega, ko umrje, maševali in razun tega še vsako leto za umrle vsak eno sv. mašo opravili. Blagi tovariš Jakob je prvi deležen te bratovske ljubezni, za zadnjega bodo pa tovariši v nebesih, ker se gori ne mašuje, litanije molili.

+V knezoškofijsko Alojzijevišče v Ljubljani se bodo letos — in sicer zadnjikrat — sprejemali gojenci za tretji, izjemoma tudi za četrti in peti razred. Dijaki, ki žele biti na novo sprejeti v zavod, naj se takoj ob koncu šolskega leta predstavijo osebno alojzeviškemu vodstvu. Dijaki novemeške in kranjske gimnazije naj prinese osebno prošnje v Alojzijevišče dne 17. julija. Prošnje naj bodo naslovljene na knezoškofijski ordinarijat. Priloži naj se jim a) krstni list, b) vsa dosedanja gimnazijska spričevala, c) izpričevalo ubožnosti, ako se prosi za brezplačni sprejem ali znižano plačilo. Vsi v Alojzijevišče sprejeti dijaki bodo nadaljevali svoje študije na I. državnih gimnaziji v Ljubljani. — Vodstvo Alojzijevišča,

— Ljudska slavnost v Preski. »Krščansko socialno delavsko« in »Kršč. - soc. izobraževalno društvo v Preski« vabita na ljudsko slavnost ki bo v nedeljo, dne 1. julija 1906 na Preski pri Medvodah. Spored: 1. Ob 8. uri zjutraj sv. maša za udeležence s cerkvenim govorom g. dr. Kreka. 2. Od 9. dopoldne do 1. popoldne drugi vseslovenski delavski shod v »Društvenem domu«. 3. Ob 2. popoldne pete litanije pred župno cerkvijo na Preski. 4. Blagoslovljenje novega »Društvenega doma« z govorom g. dr. Kreka. 5. Ljudska veselica z godbo, petjem itd. Opomba. Kdor se želi udeležiti drugega vseslovenskega delavskega shoda, naj to naznani uredništvu »Naše Moči«, ki sklicuje shod, da dobi vstopnico. K obilni udeležbi vabijo prireditelji.

li Prečast. prelat in mestni župnik šentjakobski Jan. Rozman obhaja dné 22. t. l. svojo zlatomašo. Da praznuje ta redki dan kar najbolj slovesno, izvolili so farani šentjakobski poseben odbor, ki naj uredi vse potrebno, da bode prilika pokazati ne samo fari šentjakobski, temveč celi beli Ljubljani, kako ljubijo in spoštujejo župljani svojega v delu in skrbi za njih osivelega dušnega pastirja. Kakor smo mogli izvedeti, je pripravljalni odbor ukrenil že vse potrebno, da bode ta dan, dan zlatemaše, tudi dan veselja in slavlja. Podrobnosti je obljubil pripravljalni odbor naznaniti pozneje. — Ker se veseli preč. gospod prelat udanosti ne samo svojih faranov, temveč tudi mnogobrojnih svojih znancev in prijateljev v Ljubljani in po celi domovini — pričakujemo po pravici, da bode slavnost zlate maše v fari šentjakobski nekaj posebnega, nekaj lepega.

Romanje na sv. Goro se vrši dne 14. in 15. julija. V soboto, dne 14. julija, okoli 11. ure dopoldne, odhaja poseben vlak iz Ljubljane v Gorico in se vrne v nedeljo, dne 15. julija, okoli 9. ure zvečer v Ljubljano. Voznja stane tje in nazaj v II. razredu K 10.50, v III. razredu pa K 6.90. Ta cena pa velja samo za tiste romarje, ki vstopijo v Ljubljani. Romarji, ki

se nam pridružijo na postajah med Ljubljano in St. Petrom na Krasu, naj vzamejo na dotični postaji navadni retur-listek, da se jim tako cena nekoliko zniža. Vlak bo stal na vseh teh postajah. Vendar pa tudi romarje, ki vstopijo na teh postajah, prosimo, naj se po dopisnici javijo pri vodstvu tretjega reda sv. Frančiška v Ljubljani, da se jim more preskrbeti prostor na posebnem vlaku. Da se romanje tem lažje in tem lepše uredi, naj se vsakdo oglasi, kakor hitro mogoče. Tisti, ki vstopijo v Ljubljani, naj blagovolijo takoj pri zglašitvi vplačati tudi vsaj polovico voznine. Pošilja se ali frančiškanskemu vratarju ali vodstvu tretjega reda v Ljubljani. Vozni listki za poseben vlak se bodo dobivali zadnje tri pred odhodom vlaka pri vratarju frančiškanskega samostana. Do sedaj so bili naši romarji vsako leto izredno zadovoljni, zato upamo, da se bo tudi letos našega romanja udeležilo veliko vernih Slovencev in vnetih častivcev Marijinih. — Vodstvo tretjega reda.

ZMAGA »SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE«.

Selece pri Škofji Loki, 16. junija. Pri občinskih volitvah izvoljeni vsi kandidati »Slovenske Ljudske Stranke«. Liberalci se niso udeležili, ker jim odlok upravnega sodišča še vedno roji po glavi. Sedemsto kron kazni so morali šteti v občinsko blagajno, ker so pred tremi leti zabranjevali izvolitev župana in niso hoteli hoditi k občinskim sejam.

+Duhovitosti liberalnih učiteljev. Za procesijo presv. Rešnjega Telesa so se v raznih krajih, kjer so župniki načelniki krajnega šolskega sveta, liberalni učiteljski zmenili, da nagajajo na sledeči način. Ravno preden se je pričela cerkvena slavnost, ko je bil župnik že v zakristiji, mu naznani učitelj, da ne more razsvetliti šolskih oken. Duhovnik je seveda odgovoril, naj naredi tako, kakor druga leta, a dobi odgovor, da ni krajni šolski svet ničesar sklenil o stroških in da torej ne bo okrašenja. In tako na več krajih šole, ki so po navadi blizu cerkve, niso bile razsvetljene kot spomenik učiteljskega oslovskega liberalizma. Na ta način si hočejo ti ljudje zaslužiti zaupanje ljudstva in — višje plače.

Gorenjske novice.

Iz kamniškega okraja.

g Liberalci v Kamniku sami uvidevajo, da ni nič s Krautom. Samo vprašanje je, kdo bi mu mogel biti vreden naslednik. Prvi pogoj je: Član telečje družbe. Zato baje uradniki pravijo: boljšega ne bi mogli dobiti kot nožarja Koschierja. Taimavse dobre lastnosti na sebi. Kraute, Kraute taki le so bratje vaši. No pa se vendar ni treba bati.

g Zlajfar misli postati veletrgovec. Kakor že zadnjič omenjeno namerava napraviti tudi prodajo manufakturnega blaga in res smo kmalu nato zapazili da je razobesil cajhaste hlače. Ne vemo pa, ali je to naznanilo razširjene štacune, ali strašilo za vrabce. Vemo pa, da bo s tem vsaj ljudi odganjal.

g Vedlinovo vprašanje v mestni hranilnici, zakaj dvigajo naloženi denar in kam ga bodo naložili, že preseda tako ljudem, da se bodo še bali imeti posla z njo.

g Umrla je v Kamniku Marija Hromc, mati č. g. župnika Hromca po dolgi bolezni. N. v m. p. !

g Kraut, Koschier in Comp. zleteli so ob krasnem vremenu v Bistrico hladit si prevročo kri Zabava izvrstna, mokrote dosti od zunaj in znotraj.

g V Moravčah nameravajo ustanoviti novo posojilnico. Pravila so že potrjena. Poso-

iljnici načeluje g. A. Cerar, posestnik v Moravčah. V odboru so najvrlejši moške cele doline, večina župani. Posojila bo obrestovala po 5 odstotkov, hranilne uloge pa po 4inpol odstotka. Uradovalo se bo zastonj, kar je gotovo velevažnega pomena. Nova posojilnica bo v prvi vrsti za korist in napredek gospodarstva, zato jo iskreno pozdravljamo. Og. ustanoviteljem pa kličemo: mnogo uspeha! Le nevtrasteno naprej, za vami je ljudstvo.

g Liberalni modrijani — smešne stvarce.

Iz moravske doline se poroča: Čudni so današnji naprednjaki. Čim manj so izobraženi, tem več vedo. Človeku se niti ne sanja, liberalci vedo že v preroškem duhu. Ti vidijo še celo stvari, ki se nikdar ne gode. To jih povzdiguje v nadnaravno kulturo. Koliko slepih kmetov se ponosno drži, ko so v liberalni družbi, dasi še brati in pisati ne znajo. Biti na razbito harfo liberalizma je menda neka posebna vrsta olike. Kdor je liberalec, je zaveden kmet, drugače je zabit mračnjak. Tudi v višjih stanovih je razlika. Marsikdo mnogo študira, a nič ne ve, liberalni petošolec pa je najvišji učenjak. Napredni pa mnogo vedo, če se tudi nič ne uče. Seveda, ta vednost izvira iz »Sl. Naroda«. Ta list je tako surov, da ga popolnoma označiti ne moremo. Ni čuda, da so gospodje okoli tacega časnika zagrizeni sovražniki kmeta. Ti bi ga utopili v žlici vode. Najgrše ga zaničujejo, noben izraz jim ni presurov Drugačni pa so ob času volitev. Takrat se hlinijo, ti zgrabljivi volkovi. Gorje mu, kdor jim verjame. Kdor meni, da mu liberalci kaj pomagajo se temeljito moti. Kdor ima z liberalci kaj opraviti, se vselej opeče. Ti ljudje vsak majhen prepir najraje končajo s tožbo. »Tožit le tožit«, je njih pravilo. Nasledek tega je sovraštvo, dolge pravde in ogromni stroški. Tako daleč pride kdor jih posluša. Zato je treba našim volilcem več poguma, več samozavesti. Ko se je drtijski župan Hušnikar poslavljaj od županskega stolčka, je po Drtiji kar vrelo. Liberalci so upili, žugali, prosili in jokali. »Zdaj bodo videli, kaj bo«, so pravili, strašne obč. naklade, za župana ni nihče več sposoben, sploh: občina se bo podrla. Mi smo s strahom čakali zadnjega dne. Tudi »napredni« so se bali; drugače bi ne bili skovali ugovor radi volitev, katerega so poslali v Gradec prizivnemu sodišču. Naš odbor je izvolil ta čas novega župana. Nov odbor dobro deluje, ker skrb za blagor občine mu je prva skrb. Vse gre v najlepšem redu, le o liberalnem rekurzu ni ne duha ne sluha. Šele prve dni junija je dobilo županstvo obvestilo, da je pritožba liberalne garde neutemeljena. Liberalni rekurz je bil torej rešen čez poldrugo leto, brez vsacega uspeha. Ah, kako je vendar mogoče zavrniti kaj tacega, kar slavno napiše agent Hušnikar in podpiše njegov kolega Nace. Prvemu je gotovo žal za črnilo. Nace pa naj si globoko zapomni, kdaj je toliko »ongavil« da je za njegovo ime zvedelo ceio prizivno sodišče.

d Moravske novice. Romarski shod na Limbarski gori o binokostih je bil dobro obiskan Romarjev se je kar trlo. Ta božja pot sv. Valentina postaja vedno slavnjejša. Semkaj prihajajo trumoma množice s Primorskega in zelene Štajerske. Kat. izobraževalno društvo dobi v kratkem novo zastavo. — Volitve se radi raznih vzrokov niso vršile meseca maja, ampak bodo enkrat tekom poletja. Zanimanje med volilci je veliko. Da bi le nikomur ne zlezlo srce v hlače. Zato korajžo. — Treščilo je v podružno cerkvico sv. Nikolaja. Strela je po cerkvi grozno gospodarila. Osmodila je hudo skoraj novo bandero, poškodovala zvonik in razbila velika vrata.

g Iz Ihana. Zopet moremo nekaj hvalevrednega poročati iz našega kota. V nedeljo 10. t. m. popoldne nam je izobraževalno društvo priredilo kaj prijetno veselico. Pevci in

pevke so izborna zapeli štiri mične pesmi, da tako so se izvežbali pod neutrudnim pevodjem, da smo čuli tudi naudušeno »Budilno« Ferjančičevo. Vsa čast! Prav izvrstno so nato igrali naši vrli mladeniči gniljivo in podučno igro »Sanje«. Poštena izobrazba in zabava ta je nekaj vredna! Pogumno naprej! Ziveli poštenu mladeniči in možje!

Novice iz Št. Vida nad Ljubljano.

+Dr. Žirovnik na napačni poti. Nas vsakokrat boli, če vidimo, da se da mlad mož zapeljati liberalni stranki in se peha zanjo. Na tej poti mora vsakemu izpodleteti prej ali slej, in obžalujemo, da smo morali mlademu dr. Žirovniku ob njegovem obnašanju pri občinskih volitvah v Št. Vidu to povedati. V naše začudenje nam je poslal g. Žirovnik sledeče pismo:

Slavno uredništvo »Slovenca« in »Domoljuba« v Ljubljani.

Z ozirom na članek »Žirovnikov cvet in sad v Št. Vidu nad Ljubljano« v »Slovenca« št. 131 in z ozirom na trditve »Domoljuba« št. 23 pod »Novice iz Št. Vida nad Ljubljano« blagovolite sprejeti v svoja cenjena lista sledeče pojasnilo.

Ni res, da sem trdil na voliču, da sem videl dr. Šusteršiča sedeti na dan volitve v pisarni v Ljubljani, da bi s tem hotel premostiti volilno komisijo, da bi razveljavila pooblastilo. Res pa je, da sem trdil, da sem zvedel, da bo dr. Šusteršič prišel ta dan zjutraj v Ljubljano in da ga bo torej mogoče dopoldan dobiti v pisarni. Na izrecno vprašanje vladnega komisarja sem odgovoril, da g. dr. Šusteršiča sam nisem videl, temveč da sem le to zvedel.

V volilnem zapisniku se je toraj tudi samo zapisalo, da sem jaz zvedel to, ne pa da sem sam videl dr. Šusteršiča. Tudi nisem nikjer ponudil svojega pričevanja za to, kar bi bil prav gotovo storil, če bil v resnici kaj takega trdil. Vem, da namenoma ne delate nikomur krivice. Zato pripisujem vse tozadevno pisanje na rovaš neljube pomote, katero blagovolite resnici na ljubo popraviti, za kar Vam bom gotovo jako hvaležen. — Z odličnim spoštovanjem

dr. Janko Žirovnik.

Informirali smo se takoj in poizvedeli, da to pismo dr. Žirovnika ne odgovarja resnici. Bilo je namreč takole: ko je hotel voliti pooblaščenec dr. Šusteršiča, je ugovarjal dr. Žirovnik:

»Protestiram zoper to pooblastilo, ker je dr. Šusteršič v Ljubljani in ki torej sam lahko pride volit. Jaz sem bil dopoldne v pisarni in sem govoril z dr. Šusteršičevim koncipijentom (dr. Šusteršič) pa je sedel za mizo in pisal«. Na vprašanje, ali ima za to priče, je odgovoril dr. Žirovnik: »Imam jih«. Na odgovor, da je dr. Šusteršič, če je res sedel za mizo, lahko pisal kaj za državni zbor, je rekel dr. Žirovnik: »Ja, pisal je govor za jutrašnji politični shod, ki ga bo imel v »Unionu«. — Pri sestavi volilnega protokola ga je vladni komisar še enkrat vprašal: »G. dr., ali ste videli dr. Šusteršiča v pisarni?« »Dr. Žirovnik odgovori: »Ga nisem videl, ampak telefonično sem vprašal, če je doma. Odgovorilo sem, da sedi v pisarni in piše.« — Tako dr. Žirovnik. Tisti dan pa dr. Šusteršiča ni bilo v Ljubljani, in ostane torej še vedno odprto vprašanje, ki je dr. Žirovniku tako neljubo: »Kako je mogel trditi nemogoče stvari pred komisijo s tako gotovo-

stjo?« Res obžalujemo mladega dr. Žirovnika, da je vsled svojega občevanja z liberalci prišel v izkušnjava na tak način nastopati pri volitvah. Škoda fanta, saj bi bilo lahko še kaj iz njega, pa na ta način si ne bo naprej pomagal. — Dobili smo tudi izjavo pristašev g. Žirovnika, ki pravijo, da pri zadnjih občinskih volitvah niso stali nasproti S. L. S. kot liberalci, ampak da je bil le boj radi občinskega gospodarstva. Tudi mi dotičnim volilcem ničesar ne očitamo, a da moramo ožigosati nastop Žirovnikov, je pa iz povedanega dovolj jasno.

— Iz Št. Vida nad Ljubljano. Za občinske svetovalce so bili binkoštni ponedeljek izvoljeni: Valentin Cirman, posestnik, mesar in načelnik domače hranilnice; Valentin Mrak, posestnik; Lovrenc Florjančič, posestnik; Albert Vodnik, posestnik in kamnoseški mojster; Ivan Zavašnik, posestnik; Franc Erjavc, posestnik; Simon Juvan, posestnik in krojaški mojster; Jože Arhar, posestnik in izarski mojster. — Hranilnica in posojilnica je imela tekom dveh mesecev prometa 43.000 kron, vložilo se je nekaj nad 21.000 kron. Že ta začetek kaže, da bo hranilnica tudi v Št. Vidu na mestu. Vloge sprejema po štiri in pol odstotka, posojila daje po 5 odstotkov in 5 in pol. — Čitalnica bo letošnje leto obhajala 40letnico svojega obstanka. — Čuden nestvor se vidi na verandi hiše Franc Bizjaka p. d. Jana v Vižmarjih. Na 12 cm debeli brezi je zrasla velika goba, ki ima, kakor pravijo, podobno medveda. Radovedni Ljubljančani jo hodijo baje v trumah gledat, domačini pa zbijajo pri tem svoje šale. Treba le samo še določiti, katera goba potrebuje več mokrote, ona na brezi, ali tiste Ljubljančanov.

g Iz Št. Vida nad Ljubljano. Potres smo zopet imeli preteklo soboto ne četr čez poldne. Spremljalo ga je močno bobnenje, kakor bi bil kdo nedaleč ustrelil. Otroci, ki so na hribčku nad Št. Vidom v gozdu brali borovnice, so čutili, kako sta sunek in bobnenje prihajala od zavodov sem, torej prav od vz. sev. vzhoda proti jugu, kakor so označili na ljubljanski potresni opazovalnici. Potres je bil tako močan, da so se slike na stenah majale in se je v zidu čulo škripanje. — Veselica s predavanjem v čitalnici ne bo 1. julija, ampak teden pozneje, v nedeljo dne 8. julija. To pa vsled slovesnosti blagoslovljenja društvenega doma, ki se vrši 1. julija v Preski. — Procesije sv. Rešnjega Telesa so se tudi udeležili gojenci iz škofovih zavodov s svojimi gg. profesorji in prefekti. Nastopili so tudi veteranci s svojo društveno godbo, kar je slovesnost zelo povzdignilo. — Nove orglje je postavil mojster Milavec v kapelici knezoškofijskih zavodov. Orglje imajo 16 registrov in manuala. Brez dvoma bodo veččaki izrekli najugodnejšo sodbo o tem krasnem najnovejšem delu mladega mojstra. Darovala sta te orglje iz hvaležnosti nekdanja alojznika gg. kanonika in vodja dr. Lesar in dr. Karlin. Visokočastita gospoda si lepšega spomenika pač nista mogla postaviti. — Sadje za letos še precej dobro kaže, kljub temu, da se je grdi majev rujavi hrošč, ki je grozovito mesaril po hrastih in bukvalih, loteval tu in tam tudi sadnega drevja. — Veselico za napravo gasilnega orodja je napravilo preteklo nedeljo vižmarsko gasilno društvo. Veselica je bila prav dobro obiskana.

Iz kranjskega okraja.

g Ljudski prijatelji. Iz kranjski okolice se nam poroča, da je »Slovenski Narod« v št. 131 napadel hranilnico in posojilnico v Senčurju. Dotično vest je posnel po »Gor.«

Med drugim pravi, da posojilnica daje posojila po pet in pol do šest odstotkov; s 6 odstotki so dandanes že tudi oderuhi zadovoljni. No, pri nas pa vemo le to, da hranilnica in posojilnica v Senčurju daje posojila le po 5 in pol. Vemo pa tudi to, da jemlje kreditno društvo v Kranju po šest od sto na vknjižbu, torej mora pol procenta več kot v Senčurju plačati tisti, ki jemlje posojilo v Kreditnem društvu. V to društvo naj vtakne »Gorenjec« in za njim tudi »Narod« svoj nos in potem na zapise na koncu v članku o ljudskih prijateljih: »Kreditno društvo v Kranju daje posojila po 6 odstotkov, s 6 odstotki pa so dandanes že tudi oderuhi zadovoljni.« Kje so torej ljudski prijatelji? Le nikar bolj farbat, kakor grel! Vsa »farba« se ne prime!

g V Šmartnu pri Kranju priredi tamošnje »Izobraževalno društvo« v nedeljo, dne 24. t. m., po krščanskem nauku predstavo: »Krcmar pri zvitem rogu«. Pri tej priliki nastopi prvič tamburaški zbor, ki šteje 23 članov. Moški zbor zapoje tudi par lepih pesmic.

Žabniške novice.

g Puntarje so imenovali v Žabnici tiste, ki so se svoječasno upirali ustanovitvi župnije. Vprašamo pa: Kateri so večji »puntarji«, tisti, ki so se upirali ustanovitvi manj potrebne župnije ali tisti, ki se upirajo zgradbi, oziroma temeljiti popravili skrajno potrebnega župnišča.

g Župnija brez župnišča se lahko imenuje Žabnica, kajti — 104 leta stara je stavba, ki se menda pač le v javni zasmeh imenuje »župnišče«. No, če bi se popravila zgoraj, v sredi in spodaj, bi bila dobra za kaplanijo. Za župnišče pa, kjer morajo biti poleg župnikovega stanovanja še prostori za župni urad, arhiv, izpraševanje, o priliki birme, misijonov, konferenc itd., bi bilo pa potreba tudi kaj prizidati. Kako prostorne palače se zidajo za razne druge urade in šole! Toda našim »ta kunštnim«, ki si »ta velik porcijon« modrosti domišljujejo, to ne gre v glavo, češ, »župnišče« naj se za silo le popravi, ampak zidati nič! Na, zdaj pa imaš! Res, kakoršna glavica, taka govorica! Ker se naj torej »farovž« brez zidanja in ob sebi umevno zato tudi brez zidarja popravi, se tem potom z vso resnobo išče čevljar, ki bi hotel s »šošarskim popom« popraviti žabniškega »farovža« izvršiti. —

g Mežnarje ni v Žabnici, smo zadnjič rekli. Danes še dodamo, da tudi za organista ni stanovanja.

g Za koštrunom skočijo slepo tudi ovce v prepad, pravijo, četudi jim pastir skuša zabraniti. Žabničani, nikar tako vi! Ne pobirajte v svojo pogubo nespametnih in večkrat pregrešnih korakov za liberalnimi koštruni. Slepce ne more slepa voditi.

g »Osa« donaša svoj »med« v žabniško bralno društvo. Dober želodec morajo imeti udje, da jim »cera« tako »košto«!

g »Denar in domačin« to je geslo Kočvarjev. V Žabnici tudi! Kaj bo drugo!

g Izvrstno je bilo pojasnilo s palico v Domoljubu učenjaku v Turjaku, ki mu vse narata dela. Dobro naj si je zapomnijo tudi žabniški »naturalisti«. Tudi mašina vlake prevaža; ali se je pa mašina sama naredila? In ali ne potrebuje pri vožnji strojevodje?

g Teško je moralo biti cerkveno bandero na veliko soboto, ker se ga niso upali žabniški fantje pri procesiji nositi. No, na Tešovo so pa le premagali strah in rešili fantovsko čast! Da bi le še premagali predsodke in se vsaj nekateri ojmračili stopiti v Marijino družbo!

g Zelenih vej ob potih in svetilcev ob strani neba smo pogrešali pri procesiji na praznik sv. Rešnjega Telesa.

g Potres smo čutili v Žabnici dne 16. t. m. ob 12. uri 18 minut pop.

IZ RAZNIH KRAJEV GORENJSKE.

g Iz Nove oselice. Strela. Binkoštni ponedeljek popoldne je treščilo v Likarjev kozolec v Javorjevem dolu. Razven zidanih stebrov je vse zgrezelo. Ko bi bil drug veter in da ni močno deževalo, bi bila velika nevarnost za hišo an hlev. — Sreča v nesreči. Binkoštni terek je Jerneju Mlakarju v Cerkljanskem vrhu padel vol v kapnico (štrno), globoko 10 metrov, v kateri je bilo dva in pol metra vode. Predno so zapazili nesrečo in ljudi skup poklicali, je preteklo dve uri in pol in vendar — hvala Bogu in sv. Janezu — so pogegnili vola živega in zdravega iz vodnjaka. Imejte vodnjake ograjene. — Zahvala. J. Pagon, ki mu je belo nedeljo strela uničila gospodarsko poslopje, je isto s pomočjo zavarovalnice in bližnjih sosedov zopet postavil. Pri tej priliki zahvaljuje vse, ki so mu pri tem kakorkoli pomagali; zlasti še Tratarje, Starosličane in Žirovce za denarne prispevke. Bog plačaj vsem!

g Iz Cerklj. Izjava. Podpisani odbor in nadzorstvo »Hranilnice in posojilnice« v Cerkljah odločno zavrača sumničenje z dne 19. maja t. l., da upravnih stroškov posojilničnih za l. 1905 ni toliko, kakor jih izkazuje letni račun in namigovanje, da se v tej svoti skrivajo kake nagrade odbornikom ali celo poneverjenje. Podpisani prevzemajo za izkazano svoto popolno odgovornost proti združnikom in vsaki zakoniti oblasti, proti »Gorenjčevim« dopisnikom pa nikake nimajo. Izjavljajo pa, da bi bili ti stroški še precej večji, ko bi si bil bivši načelnik kaplan Janez Bešter zaračunal le svoje izdatke v denarju za pota k sodniji, ki jih je imel radi nujnih posojilničnih pravnih; pa si jih ni, za kar mu tu izrekamo javno svojo zahvalo in zaupanje. V Cerkljah, dne 14. junija 1906. Franc Dolinar, načelnik, m. p., Jožef Likosar, m. p., Leop. Kolben, m. p., Franc Kepič, m. p., M. Kern, m. p., Ivan Stare, m. p., Bučar Janez, m. p., Luka Pavlič, m. p.

II. izjava. Nisem odgovarjal in tudi ne bom na osebne napade v »Gorenjcu«, ker mi ne morejo vzeti dobrega imena pri poštenih ljudeh. Kako pa sodijo »Gorenjčevi« dopisniki in pristaži o meni, mi je pa prav vse eno. Toda »Gorenjec« 19. maja l. l. sumniči v prvi vrsti mene, kot bi bil vzel ali prejel kako svoto od »Hranilnice in posojilnice« v Cerkljah. S tem očitvidno neče krasti samo meni dobrega imena, ampak hoče ob zaupanje pripraviti »Hranilnico in posojilnico«, ki je tako potrebna in koristna za celo občino. Zato pa v obrambo »Hranilnice in posojilnice« razpisujem nagrado 1000 K tistemu, ki mi dokaže, da sem kdaj prejel ali vzel od »Hranilnice in posojilnice« v Cerkljah le en vinar pod katerimkoli imenom. Zasluzek je lahek, hiter in gotov, ker sem vložil zgoraj omenjeno svoto pri županstvu v Cerkljah. Obrekovalci, na noge! V Cerkljah, dne 14. junija 1906. Janez Bešter.

g Iz Kamne gorice. Delavsko bralno društvo v Kamni gorici naznanja svojim prijateljem in somišljenikom, da se veselica z igro »Pravica se je izkazala« ni vršila 4. t. m. in tudi ne 10. t. m., kakor je bilo na posebnih povabilih naznanjeno. Društvo zaradi neugodnega vremena ni moglo vpriporiti te igre. Sedaj jo naznanja na dan 24. t. m. Spored bo: Petje moškega in ženskega zbora in igra »Pravica se je izkazala«, burka v dveh dejanjih s petjem. Ker društvo ne bude razpošillalo posebnih povabil, zatoraj vabi na tem mestu k obilni udeležbi odbor.

Dolenjske novice.

Iz litijskega okraja.

d Litija. Došle so pred tednom tri sesterekrižarke iz reda sv. Frančiška, da prevzemo nadzorstvo nad deklicami-delavkami v litijski predlinici. Toda »štala« še vedno ostane z vsemi njenimi čudnimi »navadami«. Sicer pa tudi redovnice ne morejo nič pomagati, dokler ne spreobrnejo tovarnarja samega, gospoda Schwarzja. On bo še nadalje zatiral delavstvo, utrgaval plače, kaznoval itd. In »Domoljub«, kot ljudski list bo v prihodnji številki v daljši notici osvetlil nekatere slučaje. — Procesija sv. Rešnjega Telesa prošlo nedeljo je bila prav krasna ob krasnem vremenu. Udeležilo se je je tudi skoraj polnoštevilno uradništvo z gosp. okrajnim glavarjem na čelu.

d Šmartno. Poročil se je iz vrle katoliške hiše posetnik Janez Breznikar na Ustji z Frančiško Golob, dné 11. junija. — Čujemo, da je hišo v Šmartnem 46, v kateri je živel rajni gospod župnik Golob, kupil tukajšnji trgovec g. Šeleker za 2400. — Nagle smrti so bile v zadnjem času pogosto tukaj. Nagloma je umrla Marija Mandelj s kota. Popoldne je še kuhala, pomlala, ob 5. uri je bila že mrtva. — Isti dan je nagloma umrla tovarniška delavka Jera Gliha. — Zaklali so Stančevega hlapca Janeza 21. maja. Zvečer je bil še zdrav. Drugo jutro je umrl. — Na kolodvoru litijskega pa sta se ponesrečila dva sprevodnika iz Maribora. — In 17. junija zjutraj so našli na Ustji Ljubiča mrtvega v postelji. Prejšnji večer je še rekel, da gre drugo jutro na božjo pot v Štango, pa mu je prišel Bog sam nasprot. To da misliti, da molimo: Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod!

d Zagorje. Toča je napravila v naši dolini precej škode. Stari ljudje pravijo, da ne pomnijo tako debele toče. — Procesija sv. Rešnjega Telesa je šla letos po stari poti. Glavarji in premogariji se je niso udeležili z zastavama. — Čobalu spet nekaj prede. Pa to je samo majhna nevihta, ki pokaže, ko se poleže, očeta zagorske domovine v lepši luči, slajnejši in trajnejši gloriiji.

d Stanga. Velikansk je bil letos shod sv. Antona v nedeljo 17. junija. A opazili smo, da je pre malo gg. spovednikov za tolike množice. Zato prosimo, da bi se tudi v tem ozirju vernim romarjem kolikor mogoče postreglo.

Zadnjič smo poročali, da so malopridni mladi fanini z nožem ranili Janeza Kovača iz Lazov. Menili smo, da ne bo posebno nevarno. Pa rana na levi roki je bila tako nevarna, da je prerezana srčna žila, zato je ranjencu odtekel mnogo krvi. Roka je začela gnjiti; moral je v ljubljansko bolnišnico, kjer so mu roko odrezali, pa še ni gotovo, bo li okreval ali ne. To stori »šnops« in ponočevanje. — Podružnica v Kanderškaku je dobila vse tri nove zvonove. Največ zaslug zato ima sedanji cerkveni ključar Janez Mali. Bog mu povrni obilni trud, ter mu dodeli še isto gorečnost za čast božjo, katero je imel do sedaj!

Belokranjske novice.

d Shod v Drašičih pri Metliki na Binkoštni ponedeljek popoldan se je letlo vršil v navzočnosti 90 samih vrlih mož iz Drašičke županije. Lepo je bilo to zborovanje in kakor iz srca je govoril vsem g. metliški kaplan in pokazal pot in cilje, po katerih hodijo liberalni poslanci in nasprotno pot po kateri gredo ljudski poslanci, prijatelji kmeta in delavca. Sklenili so sledeče resolucije: 1. Shod zaupa popolnoma poslancem S. L. S. in jim kliče: »Naprej do zmage za pravice slovenskega ljudstva, kar nam more in mora dati volina preosnova«. — 2. Pozivlje poslance, naj zastavijo

svoje moči za pridobitev belokranjske železnice. — 3. Priporoča svojemu poslancu, da bi delal na skorajšnji preložitve ceste pod Drašiči in za potrebni vodovod. — Govorila sta še g. Vrničar, poslovodja v kmetijskem društvu v Metliki in Jož. Vukšinič o dolžnostih za družnikov. Svoji k svojim! Še več takih shodov in več takih mož trdnih in značajnih! Kdor še ni član, naj pristopi!

d Darovi za trifarsko cerkev: Preč. g. Trček, dekan v Šmarji 20 K, č. g. Janko Zakrajšek v Vavti vasi 10 K, č. g. K. Meznaršič župnik, Primorsko 10 K. Bog povrni!

d Iz Amerike so poslali za Trifare g. Ramuta iz Metlike, 418 K, darovali so: Jure Lončarič 6 K, J. Ramuta 2 K, Ivan Lončarič 2 K, Ivan Simončič 1 K, Ramuta in sin 2 K, in drugi. Bog plačaj in Marija Trifarska. Druga imena vsa se bodo objavila v Amerikanskem Slovencu. — Za baldahin poslal je gospod J. Nemančič iz Rosalnica 55 K. Bog povrni in obudi mnogo posnemovalcev!

Radeške novice.

d V resnici zaslužni zaslužni srebrni križec se je podelil v nedeljo necemu orožniku na Zidanem mostu. Neka ženska, delavka pri cementni tovarni in mati štirih malih otrok je padla v Savinjo. Deroča voda jo je že nesla od Moserja do Juvanciča. K sreči pride mimo nek orožnik, vidi nesrečo in se vrže v vodo. Ako bi pozneje ne prišli na pomoč še drugi ljudje, bi najbrže oba vzel voda, tako se je pa posrečilo oba rešiti. Junaškemu orožniku se je pripelo v nedeljo z veliko slavnostjo zaslužni križec.

d Nesreča se je prigodila v nedeljo na Širjem pri Zidanem mostu. Imeli so procesijo in pri tej priliki so streljali. Nabili so smodnika v še razgret možnar, smodnik se je vnel in ranil dva mlada železničarja. Enemu je udaril v obraz, a ga menda ni nevarno poškodoval, drugemu je pa odtrgal nekaj prstov na roki.

d S Kuma bo v soboto zvečer krasno opazovati kresove po Dolenjskem in po Štajerskem. Naj bi se slovensko planinsko društvo kaj zavzelo za naš sveti Kum. Tako krasnega razgleda kot z našega dolenjskega velikanega menda ni z nobene slovenske gore. Naj bi bilo samo še dobro in čedno poskrbljeno za postrežbo in s prenočiščem in naredilo nekaj reklame. Sicer pravijo, da sedanjí mežnar bolje postreže kot prejšnji, a bi se dalo še marsikaj brez posebnih stroškov in težav izpopolniti. Pod prejšnjim mežnarjem so se n. pr. rjuhe prale samo enkrat na leto in sicer pred velikim shodom, potem so se pa celo leto turisti in drugi, ki so slučajno prilezli na Kum in hoteli tam prenočiti, dali v iste postelje. Kadar se je približal turist vrhuncu, skrila se je mežnarjeva žena v grmovje, da bi mu ne bilo potreba kuhati kave in mežnar je stregel jako nerodno. Ko ga je n. pr. nek tujec vprašal, če ima kaj vina, odgovoril je: Imam ga že, ali kaj bom pa sam pil, če ga vam dam? Taka je naša podjetnost!

d Naše ljudstvo je tako dobrosrčno, kot malokatero, a še jako zaostalo. Deloma so neugodne krajevne razmere, ker je kraj gorat in ni nikjer mnogo hiš skupaj, povzročilo, da se ni moglo mnogo delovati. Živi vedno po vzgledih in izročilih svojih očakov; većinoma dela kot črna živina, včasih pa spet lahkomišljeno zapravlja. Hrani se redno jako slabo, a pred prazniki se peče in cvré, kot bi se bližalo sedem egipčanskih suhih let. Po praznikih se gre pa k šintarici, da spet pozdravi želoдец. V boleznih pomaga šintarica, o nesrečah pa copernija in vraža in tako gre dalje.

d Radeče napredujejo, da postajajo skoraj velikomestne. Imamo električno luč, kateri se ni treba skriti pred ljubljansko, ravno dozi-

dana je krasna nova šola, ki ima lepo lego na gričku nad trgovom. Na pročelju bo imela na vrhuncu veliko uro, ki bo podnevu oznanjevala otrokom, kedaj je treba v šolo, ponoči pa električno razsvetljena kazala pijancem, kedaj je treba iz krčme. Sicer je pa bilo šole v resnici že krvavo potreba. Stari prostori so popolnoma pretesni in skrajno nezdravi. Soperica in duhovi, ki vladajo po njih, delajo celo odraslemu človeku bivanje v njih nemogoče, ako niso vsa okna odprta.

Iz drugih krajev Dolenjske.

d V Strugah so naš ljubljenski knezoškof obhajali svoj god. Ribniški gospod dekan so jim v krogu duhovščine v izbranih besedah voščili srečo, izrazili udanost in ljubezen duhovščine do Presvetlega. Knezoškof so na povratku v Ljubljano obiskali znano božjo pot sv. Antona na Zdenski rebri, da se mu zopet priporoče še za nadaljno varstvo in priprošnjo. Tudi bi ne bilo napačno, kakor se je glasilo neko voščilo, da bi jim sv. Anton sprosil čudodelno moč najti skritih zakladov, katerih bi potrebovali za svoje tako plemenite in človekoljubne namene.

d Za vsakim voglom slepar, če pa tega ni, je pa sleparica. Zadnje dni je neka ženska pe-

hajo v listih in po krčmah čez »farje«, sramote svetost zakona itd. Ali ni to grda nehvaležnost nasproti onemu gospodu? Res škoda zanj, krasno je govoril in še lepše je pel, zato ga bodo še najtežje pogrešali na koru. Tako je lepo bilo, ko je pel vsaj en moški glas, sedaj se bodo pa zopet slišale same tanjke »stimce«. Bog daj, da bi bilo kmalo kaj drugeče!

d Vendarle izjava! Za žive in mrtve se je nekdo rotil, da ne dá od sebe nikake pismene izjave, a sedaj jo je pa le dal v nekem časopisu in sicer — med inserate in jo obrnil proti »neki osebi«. Sedaj pa povejte ljudje božji, kako naj pošten človek odgovarja na izjavo, obrnjeno na anonimen naslov! Res, ošabnost pa iz nje izvirajoča neumnost nekaterih ljudi ne pozna meje.

d Dolga ušesa mora imeti urednik »Slov. Narod«. Stvari, o katerih »neka oseba« ni z nobeno živo dušo govorila, razven z onim človekom, ki je podpisal to imenitno »izjavo«, so prišle dobesedno v »Narod«. Ta človek pa trdi, da ni v prav nobeni zvezi s temi dopisi; torej je moral »Narodov« vrednik sam slišati dotične besede, kar je pa mogoče le, če njegova ušesa sezajo od Ljubljane pa doli do Št. Vida!

d Kako ime zasluži človek, ki je zgolj cerkveni kruh, pri tem pa vpričo mladih ljudi

nina: Sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 60 vin. III. vrste 30 vin., stojišča 20 vin. K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

d Popravek. Sklicujoč se na § 19. tisk. zak. zahtevam z ozirom na notici: »To vse natura sama dela« in »Liberalna čitalnica se snuje v Turjaku« v štev. 21 lista »Domoljuba« z dne 23. majnika 1906, da priobčite v prihodnji številki lista »Domoljub« naslednji popravek: Ni res, da sem o priliki procesije svetega Marka dan v gostilni »pri Prajerici« razlagal ljudem, da je molitev in da so procesije ne-spamet, ker vse to, kar se zgodi na svetu, natura dela. Ni res, da bi bili ljudje nad mojino govorjenjem kako ogorčeni in ni resnica, da bi me bili postavili pod kap. Ni res, da vabim 14- do 18-letne fantke, da bi jih pripravil za čitalnico in naredil iz njih liberalce in ni resnica, da nisem dobil drugega kot enega konjskega hlapca in par smrkavcev. Ni res, da bi bil v kaki hiši govoril take besede, da mi je vsled tega rekel gospodar, ki je liberalce: »Gospod učitelj, v mojo hišo nimate več priti, jaz imam otroke.« Ni res, da bi mi bil kak gospodar te besede izjavil. Res je marveč, da podučujem otroke, kakor mi to nalaga šolski zakon in da mi v izvrševanju svojega šolskega poklica nihče ne more ničesar očitati. S spoštovanjem Joško Bergant, učitelj v Turjaku. — Ta popravek prinašamo danes brez dostavka. Prihodnjic več.

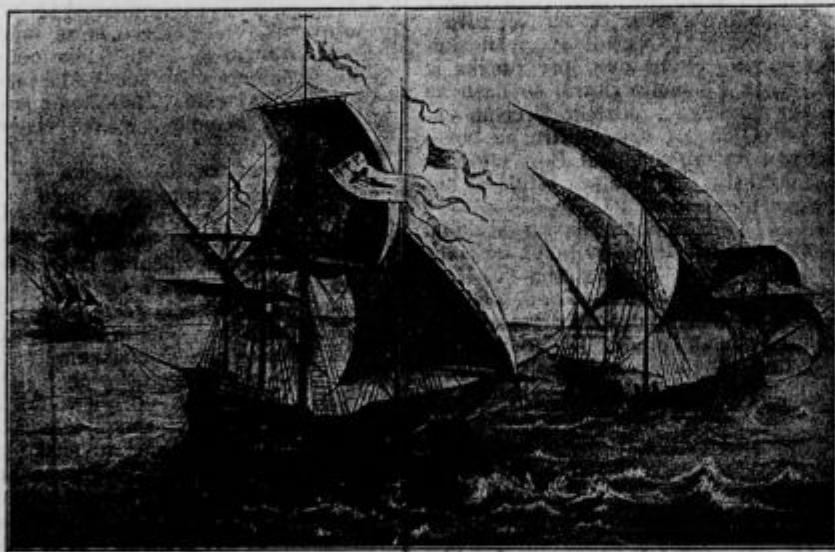
Notranjske novice.

Vipavske novice.

n Procesija sv. R. T. se je v Vipavi kaj lepo izvršila. Lepo vreme, lepo petje in skoraj ves vipavski trg v zastavah. Udeležil se je procesije visokorodni gospod grof Karol Lanthieri v uniformi c. in kr. ritmojstra, navzoč je bil tudi g. svetnik Nosan z vsemi uradniki c. kr. sodnije vipavske; prisotna je bila tudi c. kr. žendarmerija. In lepo je to in prav, da tudi c. kr. uradniki dajo javno čast Njemu, ki je tudi njihov najvišji Gospod in vladar. S tem in edino le s tem si bodo pridobili pri našem dobrem in vernem ljudstvu spoštovanje in zaupanje, katerega mora imeti vsak uradnik, ako hoče uspešno izvrševati svojo službo. Zato se nam je pa zdelo nemalo čudno, da od slavne c. kr. davkarije vipavske ni bilo nikogar pri procesiji, čeprav so bili povabljeni. Hm, hm!

n Očka Mesosnel misli, ker se je s kaplanom skregal, da mora biti tudi na Boga jezcu. No, pa saj je tudi prijateljstvo z vragom nekaj vredno; kajti en sam vrag več vé in razume, kot vsi vipavski liberalci skupaj z Mesosnelom vred.

n Punčuh župan! Glas gre po dolini, da bo nadučitelj Punčuh izvoljen za župana v Vrhpolju. Zakaj pa ne? Punčuh je silno vplivna oseba ne samo v vipavski dolini, ampak v celi kranjski deželi. Če treba, se gre kregat v vipavsko sodnijo in sodnija trepetata. On je dalje velik prijatelj dohtarja s kravjim zvoncem. Pa »kaso« ima in to je dandanes največ vredno. Pa tudi učen je Punčuh, brati zna in pisati ne samo slovensko, ampak tudi nemško. Pa da mi nihče ne reče, da bo trpela šola, če bo imel Punčuh toliko služb! Kaj šola! Plače najpoprej zvišajte, potem bomo šle govorili o šoli. Sploh so pa vrhpoljski otroci tako brihtni, da precej vse znajo, samo če Punčuha vidijo. Pa tudi pobožen je Punčuh. Če treba, vam govori tako ginljivo in pobožno, da noben fajmošter ne pridiguje tako pobožno. Z mirnim srcem mu gospod župnik vrhpoljski poveri pridigarsko službo, ako se je že naveličal pridigovati Vrhpoljcem. Zopet

Ladje s katerimi je Kolomb odkril Ameriko.

harila po župniščih za staro cerkveno obleko in namesto stare obljubuje novo. Toda kar je poslala ni bilo nikomur podobno. Pa tudi v denarjih je hodilo navskriž. Z ženskami v takih stvarih je treba biti še mnogo opreznější kot z moškimi, sploh pa verjeti nikomur.

d Iz Št. Vida na Dolenjskem zdihuje par ondotnih liberalcev v »Narodu«, da jih krčlomi, kadar berejo »Domoljuba«. O ti nesrečni »Domoljub«, da imaš tako malo usmiljenja! Nam se revčki smilijo, zakaj krč je nevarna bolezen. A čudno se nam zdi, od kedaj se jih jih je polastila taka silna »švahost«, saj kolikor jih mi poznamo, jih je bilo včasih vendarle videti nekaj v hlačah. No, morda so pa v splošnem malo pretiravali, prav radi jim pa verujemo, da se jih je res lotila ta bolezen, ko so brali v zadnjem »Domoljubu« notico: »Od nekdaj za povsod« in pa ono od »hvaležnih šentviških faranov«.

d Tako ganjive pridige so poslušali skozi cela dva meseca ti liberalci, pa so se vendar tako malo poboljšali. Kakor so prej, tako tudi še sedaj zabavljajo čez škofa, lažejo in udri-

farnega duhovnika zmerja s »hinavcem« in drugimi lepimi izrazi, potem pa, namesto, da bi dal zahtevano malenkostno zadoščenje, išče od različnih liberalcev po deželi kakih »dokazov« zoper njega in laže, oziroma pusti lagati o njem osebno in po listih, da je v zadoščenje zahteval stvari, katerih v resnici nikdar zahteval ni? In kako ime zaslužijo oni, ki takega človeka zagovarjajo, mu dajejo potuho ali ga celo naravnost gonijo v ta ostuden boj zoper duhovnika? Upamo, da bo glavni govornik Slivnik pri prvem prihodnjem izletu šmartinske požarne brambce povedal in razjasnil, če tudi to spada k naturi liberalca.

d Iz Žužemberka. Vabilo k zabavnemu večeru, katerega priredi »Slovensko katol. izobraževalno društvo v Žužemberku« v nedeljo, dne 24. junija ob 4. uri popoldne v društveni dvorani. Spored: 1. Farkaš: »Hej Slovenci!«; 2. Sicherl: »Zagorski zvonovi«, udarja društveni tamburaški zbor. 3. Sicherl: »Škrjančku«, poje društveni moški zbor. 4. »Najdenček«. Igrokaz v enem dejanju. 5. »Zamujeni vlak«. Šaloigra s petimi prizori. Vstop-

»klerikalce« pa Punčuh samo takrat pozabavlja, kadar to zaslužijo. Krega pa jih samo zato, da bi jih poboljšal, ne sovraži jih pa ne. Ne vem torej, zakaj ne bi bil Punčuh župan. Če sitamo torej že naprej novemu županu. Ako sploh kdo, Punčuh bo izvozil zavoženi občinski voz vrhpoljski iz blata, ker je velik prijatelj dohtarja s kravjim zvoncec. Kar malo pozvonila bosta z doktorjem, pa bo šlo. Živel torej novi župan! Vrhpoljci, pripravite — »fane«!

n Na Gočah že eno leto ustanavljajo župnijo, pa je ne morejo ustanoviti. Tamošnji gospod kurat že eno leto živi od »lufta«. Stara plača je potekla, nove pa ni. C. kr. deželna vlada je sicer že meseca aprila naročila gosp. c. kr. okrajnemu glavarju, naj vso stvar pospeši z vso hitrostjo in naj pride na Goče. — Zdaj bo že skoraj mesec julij, a njega ni, njega od nikoder ni. Pa pravite, da železnica iz Postojne v vipavsko dolino ni potrebna!

n Sušo bomo imeli na Vipavskem, ako ne bo skoraj dežja. V naravi je torej suša; po gostilnah pa zlasti ob nedeljah in praznikih kar teče od mize. Kakor vidite, ljudje božji, nam Vipavcem še ni prav nič hudega. Dobro se nam godi, še predobro.

Štajerske novice.

Nov slovenski list. Brežiški Slovenci so 9. t. m. sklenili, da bodo izdali krajevni tednik z nasovom »Posavska straža«. Izdajal in tiskal se bo v »Zadružni tiskarni« v Krškem. Smer lista bo narodno-radikalna in njegova naloga bo Slovence brežiškega okraja navajati k geslu: Svoji k svojim! Ako hočejo merodajni krogi, da bo list dobro vspeval, morajo poskrbeti, da bo pisan tudi v krščanskem duhu. Vera in narodnost, to dvojje je treba vedno združevati.

Se nekaj veselega iz Brežic. Prihodnje jesen nameravajo sklicati v bližini Brežic ljudski tabor. Ta misel se je sprožila po dogodkih letošnjih praznikov. — Na shodu 9. t. m. se je nadalje sklenilo ustanoviti za brežiški okraj »Narodni svet«, za nakupovanje in zidanje hiš pa stavbinsko društvo »Lastni dom.«

Mačji dom so ustanovili raznim mačkom in mačicam v Gradcu. Kdor ima kako mačko odveč, jo lahko odda v oskrbo v »Mačji dom«. V tem domu se mačkam prav dobro godi: poskrbljeno je za primerno hrano, za svež zrak, za potrebno mačjo telovadbo.

Novi ministerski predsednik baron Beck ima v bližini Zalca lepo graščino Plevno, kjer je v prejšnjih letih dalj časa bival in se tudi slovenščine priučil.

Strajk črevljarskih pomočnikov v Gradcu je sedaj končan. Pomočnikom so zvišali plače za deset odstotkov.

Vrhunec protestantske hudobije. Nemški list »Marburgerca« prinaša dolgo poročilo o zadnji škofovski vizitaciji frančiškanske cerkve v Mariboru. Tu pripoveduje, kako so se otroci mučili, ker so bili pri dolgi škofovski maši. Na to poročilo pravi nesramni protestantski dopisnik: Na tako mučenje otrok gre edini odgovor: Proč od Rima, ali z drugimi besedami: odpad od katoliške cerkve.

Puška se je sprožila Ivanu Ivančiču iz Stare vasi pri Vidmu, ko je šel s Francetom Koritnikom na lov. Ko je namreč čakal na divjačino, je prišla mimo njegova sorodnica. Začel se je z njo pogovarjati in se je pri tem naslonil na puškino cev. Puška se je sprožila in strel je šel Ivančiču naravnost v prsa. Kljub zdravniški pomoči je nesrečni lovec kmalu umrl.

Novi živinski sejmovi. V Konjicah bodo odslej počeni z 31. avgustom t. l. štirje novi živinski sejmovi: 5. januarja, 31. avgusta, 1. marca in 4. novembra.

Dr. Anton Korošec kot državni poslanec. Dne 10. t. m. se je predstavila deputacija krajevne skupine državnega društva c. kr. poštinih in brzovajnih uradnikov za kraje Celje, Ptuj, in Zidanmost. To odposlanstvo je razodelo g. poslancu bedno stanje teh uradnikov in njihove želje. G. poslanec je izjavil, da se strinja z njihovimi željami in da bo njihove težnje zagovarjal v državnem zboru. — 12. t. m. je g. dr. Korošec v državnem zboru interpeliral justičnega ministra radi uporabe cenilcev v gornjeradgorskem sodniškem okrožju.

Štajerski rojak v Ameriki ponesrečil. V rudniku Cuatro, države Kolorado je ubilo rudarja Janeza Vrabčič, doma iz St. Jurja ob Južni železnici.

Zopet nesreče na Južni železnici. Pretečeni teden se je v Trbovljah ponesrečil sprednik Feliks Vizjak. Revez je oče osmih otrok. Nesreča se je zgodila, ker se je vlak premaknil, predno je ponesrečeni prišel izpod vozov. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico. Najbrže mu

zlobne namene zasledujejo naši verski in narodni nasprotniki.

V Borovljah so stavkali pekovski pomočniki. Končala se je stavka z zmago pomočnikov, ki dobe boljše plačo. Tudi prvi maj bodo morali mojstri všteti med praznike. Soc. demokracija ima na Koroškem precej moči. Naj pazijo merodajni krogi, da ne bo prepozno.

Nemški uradniki na novi železnici. V Svetni vasi v Rožu je nastavljen v popolnoma slovenskem kraju nemški uradnik, ki ne razume nič slovenskega. Treba bo paziti na imenovanje železniških uradnikov. Naši slovenski poslanci ne smejo pozabiti, da je sedaj železniški minister dr. Derschlatta zagrizen Nemec.

Nemški šulferajn, ki ponemčuje slovensko mladino namerava ustanoviti v Borovljah in v Železni kaplji otroška vrtea. Koroški rodoljubi pozor!

Iz raznih krajev.

Novice iz Amerike. »Nova Domovina« izhaja sedaj v Clevelandu kot dnevnik. —

Mestna hiša v San Franciscu pred potresom.

bo treba odrezati levo roko, katero mu je vlak nevarno poškodoval. — Na Južnem kolodvoru v Mariboru je 12. t. m. pregledovalnemu ključarju Josipu Tharda zmečkalo 3 prste na roki. — V bližini Marijinega gradca je dohitel vlak železniškega uslužbenca Jožefa Močivnik; ker se ni mogel hitro umakniti, ga je stroj pahnil v stran s tako silo, da je obležal takoj mrtev.

Koroške novice.

Dopolnilna državno-zborska volitev namesto umrlega koroškega deželnega poslanca Daniela Kotza se bode vršila 25. julija. Slučajna ožja volitev se potem vrši 28. julija.

V Celovcu so se tudi mudili nemški avtomobilisti. Med njimi je bil brat nemškega cesarja, pruski princ Henrik. Celovčani so seveda nemške gospode iz rajha sprejeli z velikim veseljem. Hajlali so na vse grlo.

Podljubelj. 10. junija je bil tu kljub slabega vremena jako dobro obiskan shod, na katerem sta govorila gg. Arnuš in velikovski kanonik. Dobrovč. Prvi je govoril o obrtnem zakonu, kakoršnega nameravajo predlagati v državnem zboru, g. kanonik pa nam je razložil namen svobodne šole. Navzoči so bili jako zadovoljni s tem shodom, ki jih je podučil kake

»Rokovnjače« je 29. maja predstavljalo društvo »Sava« v Clevelandu. — Izum Slovenca v Ameriki. Naš rojak g. Ignacij Kavšek je izumil poseben stroj, s pomočjo katerega je mogoče hitro in popolnoma po volji rezati usnje v pasove in jermena vsake vrste. G. I. Kavšek je dobil patent in sedaj skuša dobiti zanj kupca. — Pavel Kekič, ki je bil več mesecev po nedolžnem v preiskovalnem zaporu v Celju, se je vrnil v Ameriko. — Nova slovenska naselbina je nastala v Parani Entre Rios v Argentini. — Javni notar v Steelton, Pa., je postal Slovenec g. Marko Kofalt, doma iz Rakovca, fara Metlika. — Slovenca morilca. Iz Duluth Minn. poročajo: John Špehar in Josip Sertič, mlada slovenska rudarja iz Aurore, Minn., bosta pred tukajšnjim okrožnim sodiščem sojena na življenje in smrt. V Aurori sta umorila in oropala nekega Charles Petersona. Drugi dan sta pobegnila v Virginijo, kjer sta bila aretirana. — Samomor Slovenca. V Dneveru se je radi boleznii ustrelil 49 let stari krojač A. L. Rechnic, rodom Slovenec. — V staro domovino se je zopet podalo več rojakov. Janez Križman gre v Šmarje, Dolenjsko. Z njim gredo še Anton Virant, Alojzij Mihelič in že bolj postarani mož Anton Tiskol, po domače Mežnar. Dva moža sta odposlala tje svoji soprogi, namreč Franc Jordan in Janez Meglen. — Poročil so se Franc Javornik, doma iz

Šmarja na Dolenjskem z Angelo Gregorič z ambruške fare. Al. Zabukovec z Ivano Znidaršič. Zenin je od Dobrepolja, nevesta je pa prišla v Ameriko šele pred kratkim časom. P. Dragovan z Marijo Škof, roj. Pezdirc. Oba sta iz metliške fare.

Zvonček utopljenec.

Poljski spisal Kaz. Przerwa-Tetmajer, poslovenil Fr. Virant.

Bila je vas nad reko, ki se je na enem mestu razlivala v široko, motno, čisto nepremično vodno globino. Na desnem bregu te globine je bil pust, obsežen prod, potem so se videli položni goli hribje, potem gozdovi in gore; na levem so rasli redki brinovi grmi, tanke jelke in mecesni, in višje se je tamnil gozd. Na tej strani, ravno na robu nad vodo, je stala pobeljena zidana kapelica, pokrita s stožasto špičasto streho iz rjastega pleha, vrhu katerega je stal črn, zarjavel želežen križ.

Vhod v kapelico je bil nizek, zgoraj zaokrožen; znotraj je stala na kameniti razbiti podstavi ozka lesena klopica. Zgoraj, na poprečnem tramu, je visel zvonček, od katerega je vrv padala tako, da je bilo mogoče zvoniti sede.

Nihče ni pomnil kedaj, neke zimske noči, ko so se veselo peljali čez to zamrznjeno vodno globino, se je udrlo in izginili so pod ledom ljudje in konji. To se je zgodilo zelo davno. V spomin na ta žalosten dogodek je postavil nekdo kapelico in vsak večer je zvonilo v njej k molitvi za duše, umrlih brez zadnje popotnice. Zvonček so imenovali zvonček utopljenec.

Vedno je bil v vasi berač, ki je za gotovo določeno plačilo hodil zvonit nad reko. Zgodilo se je, da se je po smrti enega takih zvonikarjev oglašil za to službo fant, ki so ga splošno imenovali »ubogega Gregorja«.

Ta ubogi Gregor je bil sin bogatega kmeta, toda ko so umrli starši, ga je starši brat oropal očevine, ga pregnal z doma, povrhu mu je pa še izneveril izbranega dekleta in se sam z njo oženil. — Tako je ostal Gregor na širokem brez strehe nad glavo, nikoogar na strani, z zlobo in okrutno zavistjo v srcu.

Potepal se je, blodil okoli, delal kot dninar, toda nesreča ga je pregnajala, da je tako shujšal in ubožal, da so ga imenovali ubogega Gregorja. Bratu je prisegel maščevanje na večne čase, na življenje in smrt.

Ko je postal zvonikar, si je Gregor najel izbico pri grobokopu na konci vasi in od tam, po končani dnini, šel o mraku, ko je v cerkvi odzvonilo angeljevo češčenje, zvonit za duše utopljenec.

Nekoč, ko se je vračal domov, mu je prihitela naproti grobokopovka in vpila od daleč: »Nesreča vas je zadela, brat vam je utonil!«

Gregor je obstal: »Brat?« je vprašal, kakor bi ne mogel verjeti.

Grobokopovka je pa pripovedovala: »Če vam rečem, brat. Peljal je les iz gozda, ravno

pod kapelico se je utrgala zemlja in voz je padel v vodo. Gozdar je videl to, toda predno je mogel prihiti na pomoč, se je že končalo. Ljudje so izkušali vsaj truplo vloviti, pa tudi to je bilo zastoj.

Gregor je poslušal kakor odrevenel. Ni rekel nič in šel v svojo izbico.

»Pozvonite danes tudi bratu. Gregor«, se je oglašila z vzdihom grobokopovka, toda Gregor ji ni ničesar odgovoril. Odšel je v izbico, zaprl za seboj vrata in se vsedel na ležišče, na katerem je spal.

Nekaj časa je sedel tako, popolnoma nesvesten in misli so se mu medle, ni vedel, ali žalosti? Končno je pa pljunil in rekel polglasno: »Prav mu je!«

Čez trenutek je ponovil glasneje: »Prav mu je! Krivičnik!«

Veliki cerkveni zvon je začel zvoniti angeljevo češčenje. Gregor je oprl brado na roke in poslušal. Ni pokleknil, kakor po navadi, ni molil — samo poslušal je. Zvonilo je, tako se je zdelo Gregorju, turbneje, kakor običajno. Končno je prenehalo zvoniti. Sedaj je bil čas iti h kapelici.

Toda Gregor ni vstal z ležišča, ampak je z brado v rokah sedel in gledal v tla. Tako je minulo precej časa, nazadnje je zamrmral Gregor skozi zobe: »Njega je zadela nesreča! Krivičnik je poginil! Danes bi bilo tudi za njegovo dušo...«

Pljunil je, se vrgel na ležišče in obrnivši obraz k steni, hotel spati. Toda ni mogel. Zopet se je vsedel kakor preje in gledal v tla.

Bil je deževen jesenski dan. Veter je šumel otožno in žvižgal, droben dež je trkal enakomerno in žalostno na šipe.

Temnilo se je vedno bolj.

»Ne pojdem!« je rekel pri sebi Gregor.

Izkušal je zopet zaspati in zopet ni mogel ležati. Nekaj ga je dvigalo s slame. Nazadnje tudi sedeti ni mogel. Nekak nemir ga je obhajal vedno bolj in bolj; vzdignil se je in stopil k oknu. Na polju jebilo čisto temno.

Toda tudi tu ni mogel dolgo strpeti. Zdelo se mu je, da ga je nekaj obvladalo. Stopil je pred izbo — razločno ga je začelo nekaj pehati naprej, pred sebe.

Stopil je na stezo, po kateri se je šlo h kapelici, čez pašnike.

Obstal je in rekel: »Ne pojdem!« in zopet je šel dalje.

Nekaj ga je pehalo naprej. Za pašnikom so se zamajali v mraku redko rastoči brinovi grmi, tanke jelke in mecesni. Že se je slišalo šumenje reke.

Nebo se je nekoliko razjasnilo in na njem se je pokazal mesec, okrogel, meglen, svinčen.

Gregor ni vedel, kaj se z njim godi. V srcu je čutil okrutno, kmečko besnost proti rajnemu bratu in istočasno neko silo, ki ga je gnala h kapelici.

V tem se je stresel in obstal... Zdelo se mu je, da sliši razven šumenja vode in vetra nekak glas, nekak zvok. Prestrašil se je in se hotel vrniti, toda ona čudna moč, ki ga je obvladala, ga je pehala naprej.

Medtem je postal zvok vedno razločnejši — bil je zvonček. — Gregorju so se zježili lasje na glavi; med brinovimi grmi se je zasvetila v mesečnem svitu mrtvaško bela kapelica nad globino. Mrzel pot mu je stopil na čelo, v prsih mu je pa zaostala sapa; v kapelici je bil nekdo in zvonil. Obstal je in se še enkrat hotel vrniti, toda neka silna in strašna radovednost ga je prisilila, da je šel dalje. Že je bil pri vratih sklonil se je in pogledal — in razprostrši roke nad glavo, stopil bliskoma nazaj. Na klopici je sedel njegov brat, nag, zabuhel, razjeden od vode, z mokrimi lasmi, prilepljenimi na vrat in povešenimi brkami, in držal z obema nabreklih rokama vrv od zvončka, za katero je vlekel. Okrenil je proti Gregorju blede, napihneni obraz utopljenca in pogledal nanj z motnimi, iz jamic stopajočimi očmi. Gregor je zastokal in omahnivši, plosknil v vodno globino. —

Drobtine.

40-letnica bitke pri Kustoci. — Poziv! Piše se nam: Bliža se 40-letnica hrabrega nastopa polka princ Hohenlohe štev. 17 — kakor se je takrat imenoval naš domači polk — na bojišču pri Kustoci. Naši domači vojaki so takrat 24. junija l. 1866 izvršili na bojnem polju sijajna junaška dela. Vse takratne še živeče soborilce iz Ljubljane, okolice in cele dežele vabimo, da se oglase dne 24. junija ob pol 10. uri v »Mestnem domu« v Ljubljani, odkoder z godbo odkorakamo v cerkev, kjer se bo brala sv. maša za vse še živeče bojevnike in za one naše rojake, ki počivajo v laški zemlji.

Pomen kokosovega oreha za Evropo. Kokosov oreh, ki je v mnogih vročih deželah vesoljno živilo, ima tudi za Evropo vedno večji pomen, ker pri nas visoke cene mesa delajo mast skoro nedosežno. Silno maščobne kokosove orehe posuše na solnci, nato se pa z ladjo pošljejo v Ustje ob Labi in se tam po skrbnem očiščenju nalahko izprešajo. To prvo olje se rabi za jedilno mast Ceres, drugo pa za slabše blago, ki pa vsekakor ustreza potrebi na veliko.

Opozarjamo na današnji oglas lekarija g. H. Brill v Litiji.

Grozna toča. Melitopol, 16. junija. (Gub. Tavrija.) Grozen orkan s točo je v tukajšnjem okrožju uničil 100.000 desjatin polja in vinogradov. Padala je toča, težka do dva funta, vsled česar je bilo ubite tudi mnogo živine.

Deček samorilec. Na Dunaju se je ustrelil 12letni sinček prodajalca mleka. Dečka, ki je bil v šoli jako priden, so doma natepli, ker ni ustal dovolj zgodaj, da bi strankam nesel mleko na dom.

sl Mažarski arhitekti in inženirji v Belgradu. Večje število inženirjev je 11. t. m. došlo v Belgrad obiskat svoje srbske tovariše, ki so na čast mažarskim kolegom priredili banket.

Najbogatejša nevesta Nemčije je Berta Krupp, ki se je zaročila z odvetnikom pruskega poslanstva v Rimu pl. Bohlen-Hollbachom. Zelo je baje lepa in ima 150 milijonov dote.

Volitev generala jezuitov bo v Rimu. Čas še ni znan. Generalni kapitelj Družbe Jezusove, ki je izvolil rajnega generala, je zboroval v Mavrezi na Španskem.

Železo se podraži. Izvrševalni odsek ograde železniškega kartela je sklenil podražiti

železo pri kvintalu za 50 vin. Ta odredba je že stopila v veljavo.

Zopet potres na Laškem. Včeraj ob 2. uri 45 minut sta prebivalstvo v Monteleone di Calabria prestrašila dva močna potresna sruka. Preplašeno prebivalstvo je zapustilo hiše. Potres ni napravil nikake škode.

Ulom v sodniško poslopje. V sodniško poslopje v Liptonyvaru na Ogrskem so uromili ponoči od 9. na 10. t. m. tatovi in odnesli Wertheimovo blagajno, katero so ljudje našli včeraj zjutraj na polju razbiti. Tatovi so odnesli 10.000 K.

Eksplodija v tovarni dinamita. Iz Pennsylvanije brzjavljajo: V tovarni dinamita pri Peguec je eksplozija dinamita razrušila tovarno. Enajst oseb je ubitih, pet oseb pa ranjenih.

Lepa zdravniška nagrada. Berolinski kirurg Bergmann, ki je zdravil hčerko turškega sultana Abdul Azik, je dobil od sultana ne samo visoki red, ampak tudi nagrado 90.000 mark.

Kneza pogrešajo. V Peterburgu je nenadoma izginil mladi knez Lobanov Rostovski. Boje se, da je umorjen.

Mati in hči se umorila. Iz Monakovega poročajo: Učiteljska udova v Neustadtu Ida Perrel je obolela ter se je v družbi svoje hčere peljala v toplice Kösen zdraviti. V Köseni je hčerka izvedela, da materi ni pomoči. Deklica je radi tega postala otožna in je pravila, da se bo vsled žalosti umorila. Ko včeraj deklice ni bilo dalje časa domov, mislila je mati, da si je njena hčerka storila kaj zalega in v obupu se je mati obesila. Kmalu nato je hčerka prišla domov. Ko je deklica videla mrtvo mater letela je k reki in se utopila. Mater in hčer so položili drugo poleg druge na mrtvaški oder.

Umora oproščen. V Dunajskem Novem Mestu se je vršila te dni obravnava proti vrtnarskemu pomočniku Novaku, ki je bil obtožen, da je v Badnu pri Dunaju umoril in uropal udovo Biedermann. Med obravnavo se je dal zagovornik zaslišati kot pričar ter je izjavil, da mu je obtoženec pred obravnavo prisegel, da je nedolžen in da je v preiskavi le radi tega izjavil, da je kriv, da bi prej prišel iz preiskovalnega zapora. Porotniki so Novaka oprostili.

Nevaren lov na velikega morskega volka ali soma. Ko je v torek dne 29. maja popoldne križaril finančni parobrod »Kvarnero« po kvarnerskem zalivu, zagledalo je moštvo parobroda v daljavi nekoliko metrov od parnika proti otoku Krku, kako se nekaj črnega valja v morju. Ko je prišel parnik bliže, zapazili so mornarji, da je to strašno velik morski volk. Mornarji so se spravili hitro na delo in vrgli v morje trnek pol metra dolg, na katerega so nabodli velik kos mesa in par belih spodnjih hlač. (Opomniti se mora, da ta morska zverina jako rada prime na belo.) In res, trud ni bil zastoj; ko je morski volk videl vabo se utapljal, zaletel se je vanjo in jo pojedel z vsem železom in še nekoliko verige zraven, na kateri je bil privezan trnek. Ko je opazil, da mu ta roba ne dela dobro v želodcu, potegnil je s tako silo, da je šel skoraj ves zadnji del parnika »Kvarnero« pod vodo. Z velikim trudom so ga ukrotili in privezali za parnik, ki ga je potem vlekkel za seboj v Pulj, kjer so ga prerezali in našli v njegovem trebuhu celega delfina in kosti neke štirinogate živali. Da so ga vzdignili iz morja, so morali rabiti stroj za vzdigovanje parnikov. Mornarji finančnega parnika »Kvarnero« bodo dobili vsak posebno nagrado za to nevarno in težko delo.

Slava Buffalo-Billa. Iz Florence poročajo listi: Buffalo Bill je v Florenci obljubljal veliko svoto denarja Evropejcu, ki bi bil v stanu zajahati njegove indijanske konje. Prišel

je neki konjerejec iz takozvanih toskanskih marčm, kjer zelo cvetijo konjereja. Poizkusil je in zajahal zapored vse indijanske konje, ki so stali pod konjerejevo železno roko in jeklenomočnimi nogami pohlevni. Potem je pa konjerejec ponudil 10.000 lir tistemu Indijancu, ki zajaše tri konje, ki jih je Toskančan pripeljal seboj v Buffalo Billov cirkus. In glej — čili toskanski konji so vse Indijance pometali na tla — enega iz sedla preko glave v sredo cirkusa, drugega pa čez rep. Noben »divjak« ni mogel zasesti le enega konja. Odslej Buffalo Bill ne poizkuša več stav.

Velikanski parnik »Lusitania«. so izpustili v Londonu v morje. Ta parnik Cunard črte ima 32.500 ton, je dolg 785 čevljev in ima prostora za 550 potnikov I. razreda, za 500 potnikov drugega razreda in za 1300 potnikov III. razreda. Na parniku je 800 mornarjev.

Princesinja jahalka v cirkusu. Večni pretendent za španski prestol, znani Don Karlos, ima veselo in razposajeno hčer, princeso Alico burbonsko. Ta nastopa sedaj v cirkusu San Martis v Buenos Ayresu kot jahalka. Don Karlos s svojimi tremi hčerami sploh nima sreče. Alica je od svojega moža princa Schönburg-Waldenburga ločena, princeso Elvira je odpeljal laški slikar Folchi; nedavno se je v nekem italijanskem skladišču tepla s prodajalko. Princesa Beatrika se je omožila s princem Massimo. Postala mu je nezvesta in vsled srčnih bolečin skočila v vodo. S težavo so jo rešili. Najmlajša pa je vesela Alica.

Požrtvovalnost usmiljene sestre. V Luksemburgu v Ešu so prinesli v bolnico hudo opečenega otroka. Zdravniki so izjavili, da je neobhodno potreben del kože, ki bi jo odrezali zdravemu človeku in jo prilepili na veliko otrokovo rano. V ta namen je bila razpisana velika nagrada. A nihče se ni oglasil. Ko pa je izvedela zato prednica usmiljenk, se je žrtvovala brezplačno. Iz njenega telesa so izrezali 10 cm velik kos kože in pozdravili z njim otroka.

Atentati na vladarje v zadnjih 50 letih. Atentat, ki je bil dne 31. maja izvršen proti mladi španski dvojici, je dal Francoskemu listu »Gil-Blas-u« povod, da je sestavil listo o atentatih, izvršenih v zadnjih 50 letih proti kraljem, kraljicam in predsednikom. Le na kratko je omeniti razne dvorne revolucije in upore, tako dvorno revolucijo proti turškemu sultanu Abdul Azizu (1876), upor proti generalu Venanciju Flores, predsedniku urugvajskemu (1863.), punt proti polkovniku Balta, predsedniku peruanskemu (1872.), ustaja proti dr. Garciji Morena, predsedniku ekvadorskemu in iz najnovjšega časa dvorna revolucija proti srbskemu kralju Aleksandru in kraljici Dragi. Umo rje n i so bili v zadnjih 50 letih: Karol III., vojvoda parmski, umorjen leta 1854 od sedlarja Antona Carza. Črnogorskega kneza Danila je umoril eden njegovih podanikov, imenom Kadič, ker je bil pregnan iz Črnogore (1860.); predsednika ameriških Zedinjenih držav Lincoln je leta 1866. umoril igralec Booth. Leta 1868. je bil umorjen v Topčideru srbski knez Mihael; leta 1881. ruski car Aleksander II.; istega leta je Garfielda, predsednika Zedinjenih držav umoril Guiteau; leta 1894. je Caserio umoril predsednika francoske republike Carnota; leta 1896. pa mohamedanski fanatik Molah Rezah perzijskega šaha Nasr ed Dina. Leta 1897. je bil umorjen Iriarte Borda, predsednik urugvajski; leta 1898. je Luccheni v Ženevi umoril avstrijski cesarico Elizabeto; leta 1899. Caceres predsednika dominikanske republike v Ameriki; leta 1901. je Bresci v Monzi umoril italijanskega kralja Humberta; istega leta Czolgoz predsednika Zedinjenih držav MacKinleya. — Izpodleteli so nastopni atentati: leta 1852. atentat Morenosa proti španski kraljici Izabeli II.; 1855. atentat Pianorisa proti

Napoleonu III.; 1856. atentat Melanosa proti Ferdinandu II., kralju obeh Sicilij; 1858. atentat z bombami Orsinija proti Napoleonu III.; 1867. atentat, ki ga je hotel v Parizu izvršiti Poljak Berezovski proti ruskemu carju Aleksandru II.; 1878. atentata Hodela in Nobilinga proti nemškemu cesarju Viljemu I.; 1878. atentat Moncarisa proti Alfonzu XII.; 1882. atentat M. Leaghra proti angleški kraljici Viktoriji; 1882. atentat Oberdanka proti cesarju Fran Josipu I.; 1898. atentat Kardizisa proti grškemu kralju Jurju; 1905. atentat izvršen v Parizu proti španskemu kralju Alfonzu XIII. in predsedniku Loubetu.

Birma pri sv. Stefanu na Dunaju je trajala letos od 4. nedelje po Veliki noči do nedelje sv. Trojice. Birmanih je bilo 31.254 birmancev in po kardinalu Gruschi v kapeli knezoškofijske palače, v cerkvi sv. Stefana so birmali apostolski nuncij Granito di Belmonte, vojni škof dr. Belopotoczky, št. hipolitski škof dr. Rossler, dvorni župnik škof dr. Mayer in škof dr. Marschall.

Peti splošni kongres salezijanskih sotrudnikov se je vršil od 4. do 7. junija v Milanu. Kongres so otvorili z blagoslovljenjem cerkve sv. Avguština po milanskem kardinalu nadškofu. V terek in sredo so se vršile seje, pri katerih so razpravljali o vzgoji mladine sploh in o vzgoji dijakov, profesionistov in kmetov, o salezijanskem misijonu; pomoč in patronaža izseljencem, skrb za materinščino med izseljenci v prekomorskih deželah in o sredstvih za vzdrževanje salezijanskih misijonov. Na shodu so bili cel čas navzoči milanski kardinal nadškof in nadškofje iz Zadra, Ravenne in Sebaste.

Tat in krokodil. V cirkusu Beketov v Budimpešti imajo 40 dresiranih krokodilov. Enega od teh je hotel ukrasti hlapec Kraus, a krokodil mu je odgriznil roko in bi ga bil popolnoma razmesaril, da niso prihiteli Krausu na pomoč uslužbenci cirkusa.

Slaba letina preti v Kini. Kakor je na jugu velika poplava, tako je na severu silna suša. Bojé se slabe letine in lakote, ki bi bila lahko povod sovražnega postopanja proti tujcem.

Rodbina pod vlakom. Na postaji Arparien blizo Pariza je hotela žena načelnika postaje s svojimi otroci preko proge prav v trenutku ko je prihajal vlak. Načelnik jih je hotel zadržati ali v hipu je prihitel vlak zagrabil njega, ženo in otroke, in vsa rodbina je ostala mrtva na licu mesta.

Dohodki japonskega cesarja. Neki angleški list je obelodanil dohodke japonskega cesarja. Njegova civilna lista znaša 7 milijonov kron. En milijon dobiva iz Kitajske. Pred deset leti je dobival kakor vojni dar vsoto 40 milijonov. Njegovo privatno premoženje cenijo na 80 milijonov. Skupni letni dohodek znaša torej okoli 14 milijonov K. Vsa cesarska rodbina šteje 60 članov in za vse te člane mora skrbeti cesar iz svojih dohodkov.

Električna kuhinja. Kako posega elektrika vpraktično življenje Amerikancev, kaže najjasnejše naprava električne kuhinje v New Yorku. Elektrika deluje po potrebi z vsem kuharskim orodjem: drobi premog, seka meso, lupi krompir in tolče jajce. Za kuhanje je treba pritisniti samo na poseben gumb in električna peč dá primerno množino toplote. Pri tem ni nobenega duha po kuhanju raznih jedil. Preprečuje ga poseben ventilator, ki deluje tako vspešno, da se pripravljajo po nekod v obednici sami pred gostovimi očmi, ne da bi pri tem dišala po kuhinji. Tudi pri pomivanju se poslužujejo elektrike. Posodo polože v posebno košaro iz medi in tam jo spere elektrika z mlačno vodo in jo nato z vročim zduhom posuši. Istotako brusi elektrika nože in jih čisti. Kadar bo elektrika pri nas cenejša, bodo menda napravljene take kuhinje tudi po Evropi.

Ameriška štatistika. Neki ameriški štatist je priobčil sledeče newyorške zanimivosti: Vsake tri minute je kdo aretiran, vsakih sedem minut je pogreb, vsakih 48 minut ogenj, vsakih 7 četrt ur se kdo ponesreči, vsakih 8 ur poskusi kdo s samomorom, vsakih 8 ur izvrši kdo samoor in umor pride vsak dan na vrsto; vsakih 6 minut se rodi en otrok in vsakih 13 minut se sklene zakon; vsakih 48 minut se osnuje novo komercialno podjetje in vsakih 7 ur propade ena trgovina; vsaki dve minuti pride v Ameriko nov izseljenec.

O morilcu naše cesarice. »Pali Mall Gazette« piše o morilcu avstrijske cesarice Elizabete, da je še vedno zloben in nevaren. Lucheni je naravnost nepoboljšljiv in zato divja zver. Nedavno je poizkusil umoriti ravnatelja kaznilnice. Iz škatlje za sardine je napravil nekako bodalce. Ko je pregledoval ravnatelj ječe, je skočil Lucheni nanj in ga hotel zabosti. Neki paznik je potegnil Luchenija proč. Luchenija so obsodili v 10dnevni podzemeljski zapor. Ko je doštal kaznen in so ga odvedli v njegovo navadno ječo, je rekel: »Zdaj je dobro. Zdelo se mi je, da sem pijan.« Lucheni je zdaj star 26 let.

Postila se je da bi postala bela. Iz Syracuse v Ameriki se poroča: Ga. Alice Karr, malatinja, se je postila prostovoljno zadnjih 6 dni, ker je upala, da postane bela in bode bolje ugajala soprogu, da so jo morali prepeljati v bolnico. Ko nekoliko okrevaja, jo bodo izročili v blaznico, da se zdravnik prepriča, ako je pri zdravi pameti.

Kralj Edvard se preveč debeli. Odkar je angleški kralj Edvard nezmožen, da bi se sprehajal, postaja tako debel, da je pričelo zdravniko skrbeti, kako bi ustavili nenaadno debelost. Svetovali so mu torej, naj priče jahati; v resnici zasede kralj Edvard konja vsako jutro in odide na sprehod v spremstvu princa Valeškega. To mu vsaj deloma zastavlja debelost.

Sole v šotorih imajo sedaj v San Francisku v Ameriki.

Lov na hazardne igralce. Dunajska policija jak resno preganja hazardne igralce. Te dni je dunajska policija izvedela, da je v Rudolfsheimu v neki mali kavarni neka hazardna igralnica za manj premožne in da se v tej igralnici igra od 10. ure zvečer do 3. ure zjutraj. V noči od sobote na nedeljo je policija nakrat obkolila kavarno in hipoma udrla v notranje prostore, ne da bi za strožo postavljeni igralci mogli obvestiti svoje tovariše o preteči nevarnosti. V ozki sobici je policija dobila 70 igralcev, med katerimi je nastala pravcava panika. Mnogi so se skrili v omare, drugi so skočili skozi okno na dvorišče in se poskrili v kleti. Policija je mogla aretirati le 14 oseb.

Potres na Mongolskem. — Roparji v mandžurski pokrajini. Glasom poročil iz orientja je bil početkom maja na Mongolskem hud potres, kateri je zlasti v mestu Unjankanu in okolici napravil velikansko škodo. Mnogo ljudi je bilo usmrčenih. Radi potresa je nastala v zemlji blizu mesta velika razpoklina. Del imenovanega mesta je popolnoma razdejan. V Peking se poroča, da je sedaj tamošnje pomanjkanje uprav grozno. Vlada pošilja tje kaj potrebščine in jestvine. Tudi v deželi Fokien in v Chou je potres razdejal mnogo hiš. — Vmandžurski pokrajini Peng in Tien so roparji uprizorili vstajo. Tudi iz drugih pokrajin se poroča o resnih nemirih. V Monanu so vstajni razdejali vladna poslopja, toda nato so jih vojniki razgnali. V Honanu so pa vstajni vojsko porazili. Tam je zbranih 10.000 vstašev.

Proti jetiki. Pasterjevemu zavodu v Parizu se je posrečilo iznajti sredstvo za imuniziranje telet proti jetiki. Zavod upa, da bo v kratkem mogel poročati, da je mogoče tudi otroke uspešno imunizirati proti jetiki.

Kongres hrvaških in srbskih čebelarjev se je vršil 28. m. m. v Karlovcih. Drugi sestanek se bo vršil 12. septembra v Zagrebu, kjer bodo imeli čebelarji priliko, da si ogledajo čebelarsko razstavo, ki traja od 10. do 14. septembra. Za sestanek je javljenih več predavanj. Ljudski učitelji bodo imeli ob tej priliki prosto vožnjo.

Magnetni noži. Ker se je v zadnjem času ponesrečilo mnogo ribiških ladij vsled pogreškov na kompasu, ki je napačno kazal, so večji ljudje to zadevo preiskali. Dognali so, da so tega krivi veliki noži, ki jih nosijo ribiči seboj. Ti noži vplivajo namreč na kompas, ki kaže potem napačno.

Kaj stanejo državo govori v parlamentu. Neki belgiški štatistik je izračunal, koliko stanejo davkoplačevalce govori njihovih zastopnikov v parlamentu. Prišel je do zaključka, da stane v Belgiji vsaka parlamentarna seja 7286 frankov, vsaka minuta 121, vsaka sekunda 2 franka. Na podlagi tega je izračunal, da stanejo besede predsednika ob otvoritvi: »Gospodje moji, seja je otvorjena«, 5 frankov. »Smeh« v parlamentu stane okoli 60, »znamenja pritrjevanja po klopek«, 40 do 60 frankov. V nekem gotovem slučaju, kjer je štatistik natančno proračunal dolgotrajnost, je stalo živahno pritrjevanje vladne stranke po govoru nekega ministra državo 65 frankov in 45 centimov, seja treh ur, kjer je troje neznatnih govorikov govorilo o neki brezpomembni stvari pa je stala davkoplačevalce 23.679 frankov 50 centimov. Najbrž so tudi v Avstriji govori državnozbornih poslancev tako dragi.

Črne mravlje — delikatesa. Neki učenjak, ki je potoval po Guatemali v Južni Ameriki, pripoveduje, da je na svojem potovanju prišel do posestva. Gospodinja ga je ljubezljivo sprejela in ga pogostila s trdo kuhanimi jajci. Jajca so bila olupljena in nagosto posuta z velikimi črnimi mravljami. Učenjak je mislil, da so živalice prišle na jed vsled zanemarjenosti gospodinje in jih je začel odstranjevati. Kar plane gospodinja užaljena pokoncu in mu ogorčeno očita nevhvaležnost. Črne mravlje so v Guatemali ena najdražjih delikates in gospodinjo je stalo mnogo truda, predno jih je dobila in ponudila gostu. Učenjak si ni mogel drugače pomagati, kot da je gospodinji ponudil jed in ji voščil k slastnemu obedu dober tek.

Ponesrečeni dimnikar. V Magdeburgu je čistil 40 metrov visoki dimnik dimnikar Satta. Dimnik se je zrušil in zasul dimnikarja.

Praga — mesto cvetic. V neki seji praškega mestnega sveta se je na predlog komisije za oskrbovanje parkov sklenilo, naj mestni svet pozove hišne posestnike in vse meščanstvo, naj okna in balkone okrasijo s cveticami. Obenem se je naročilo, takoj okrasiti balkon mestne hiše z nebrojem lepih cvetic. Isto je storilo ravnateljstvo hranilnice in deželna banka. — Tudi v Ljubljani bi taki sklepi ne bili napačni.

Silen vihar je divjal preteklo sredo v državi Minnesota v Ameriki. 500 metrov na široko in 15 angleških milj na dolgo je vse porušil in uničil. Vihar je podrli železniški most in je bila v zadnjem trenutku preprečena velika železniška nesreča.

Narodno gospodarstvo.

Občni zbor „Gospodarske zveze.“

»Gospodarska zveza« izkazuje letos v vsakem oziru lep napredek. Njeno delovanje se širi in postaja vedno bolj intenzivneje.

Ravnokar se je vršil v Ljubljani njen občni zbor, ki je podal sliko delovanja o prošlem letu.

V spomin Josipu Jegliču.

Zborovanje otvori podpredsednik gospod J. Babnik, ki konstatira sklepčnost, ker je navzočih 476 glasov, in se v toplih besedah spominja umrlega predsednika gospoda Josipa Jegliča, vzornega moža, ki je reorganiziral »Gospodarsko zvezo« in si pridobil neminljivih zaslug za slovensko zadružništvo. Obetajoč, da bo »Gospodarska zveza« vedno izvrševala visoke smotre, ki jih ji je stavljal pokojni Jeglič, kliče njegovemu spominu »Slava!« Navzoči so stoji ponovili ta klic v čast svojemu preminulemu vrlému predsedniku.

Poslovodja gospod Škerlj popisuje podrobno zasluge gospoda Josipa Jegliča za »Gospodarsko zvezo«, ki je »Zvezi« pridobil s svojim neumornim trudom dober in nadejpoln razvoj, vsled katerega kaže zdaj že na precejšnje uspehe. Naš namen je, da to delo nadaljujemo. Vedno naprej in ne nazaj, je naše geslo.

Razmerje do »Kmetijske družbe«.

K zapisniku lanskega občnega zbora, ki omenja, da se je naročilo odboru »Gospodarske zveze« iskati sporazuma s »Kmetijsko družbo« glede prodaje kmetijskih potrebščin, vpraša gospod Rožman, kaj se je ukrenilo in doseglo v tem oziru.

Gospod Škerlj omeni na to, da je »Kmetijska družba« tako nastopala, da ni bilo moči sporazuma, zlasti glede umetnih gnojil.

Gospod Rožman konstatira to in želi, da se še dalje časa vpliva na to, da pride enkrat do zaželenega uspeha.

Gospod dr. Lampe povdarja na to, da so »Kmetijske družbe« nekako zastarele in ker se čutilo starejše po svojem početku, ker segajo za več kot pol stoletja nazaj, se morejo modernizirati tako hitro, kot bi bilo želeto. Imajo sicer zasluge za tehnično povzdigo kmetijstva, a večinoma kažejo neki aristokratski nekmečki značaj, ki jih ovira, da bi stopile v isto vrsto z družvi, ki se bore za preprostega kmeta. Vendar moderni čas gre svojo pot naprej in si bo tudi c. kr. kmetijske družbe osvojil. Saj je treba le majhne izpremembe oseb, pa se izpremeni tudi duh. Ta stvar, ki se je le mimogrede omenila na shodi »Gospodarske zveze«, vas torej ne moti; mi gremo dalje svojo pot, in oni bodo, ko se razmere na Kranjskem izpremenijo, brez dvoma tudi prišli za nami.

Poročilo poslovanja.

Gospod Škerlj poroča o prometu »Gospodarske zveze«; iz poročila posnemamo le glavne podatke. Suhe številke so jasni dokazi dela in uspehov, katere je imela »Gospodarska zveza« preteklo leto, dovolj in vse je tudi povedano, ako navedemo le denarni promet: **osem milijonov kron**, to je številka, katere se ne doseže brez dela in truda, k čemur pa je potreba gotovo resnega, marljivega, premišljenega ravnanja. Vsaka posamezna številka v zaključku je že sama zase porok in dokaz napredka, in z mirno vestjo gremo lahko dalje na delo, ker najtežje je prestanto, najhujše za nami. Aparat je v teku, potreba je za nadaljnji razvoj samo solidarnosti in medsebojnega zaupanja, ne meneč se za to, kaj pravijo in pišejo o nas nasprotniki, katere najbolj boli, ko morajo videti, kako od dne do dne stvar napreduje, rase in postaja faktor, kateremu več škodovati ni mogoče, bolj jih še bolj, ko uvidevajo, da je potreba ž njim celo računati in da preko njega iti je izključeno.

Zadružništvo je postalo element, katerega zatrete je nemogoče, vsak poizkus budalost, ono gre mirno, ne oziraje se na levo ali desno, svojo že takoj pri rojstvu v principu začrtano pot, z nalogo, z delom biti koristno našemu revnemu slovenskemu ljudstvu.

V natančnejši pregled služi naj sledeča statistika prodanih in kupljenih glavnih predmetov:

Zita 52 vagonov, moke 65 in pol vagona, krompirja 5 vagonov, zelja 22 vagonov, sena 11 vagonov, gnojil 51 vagonov, sladkorja 13 vagonov, soli 8 in pol vagona, kave 2 vagona, olja 2 in pol vagona, petroleja 8 vagonov, riža 4 vagona, surovega masla 1 vagon, cementa 2 vagona, slanina 1 vagon, sveč 1 vagon, mila 1 vagon.

Ako to seštejemo, dobimo gotovo lepo število razpečanega blaga, ekskluzivno drugih predmetov, kakor še razne špecerije, manufakture, steklenino, galanterijo itd. itd. Tudi pri teh predmetih bi dobili lepo končno število. Dasi se je od lani na letos stara, že tolikrat ožigosana hiba, zakaj da kupujejo članice tudi še direktno dokaj izboljšala, vendar ne moremo drugače, in iti preko te napake, da bi jih i sedaj ne prosili, da naj vendar že enkrat opuste samonakupovanje, in da naj se vsako še tako malenkostno naročilo prepíše nam; je ako se bode cela kupčija centralizovala, bode mogoče doseči cene, katere imajo vsi veletrgovci, in tako postreči zadruga s solidnim, dobrim in cenim blagom; več ko bomo skupaj kupili, tem lažje nam bode ugodno postreči.

Stari rek »v slogi je moč« pride pač tudi tukaj v poštev.

Ker pa se »Gospodarska zveza« med drugim peča tudi s prodajo vseh kmetijskih pridelkov in izdelkov, naj bi se zadruga v bodoče posluževale in z ozirom na to bolj intenzivno poprijele nakupovanja, ker je že skrajni čas, da se v tem oziru stori vse, da bodo njih člani dobili za svoje pridelke trudu primerne cene.

Deželni pomožni odbor, sestojč iz zastopnikov c. kr. deželne vlade, c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, »Zadružne zveze« v Ljubljani in »Gospodarske zveze« v Ljubljani, je v svoji seji dne 18. marca 1905 sestavil seznam onih krajev na Kranjskem, kateri so imeli vsled velike suše leta 1904 pomanjkanje krme. V tej seji se je tudi poverilo nam, da efektuiramo vsa tozadevna naročila, katera so samo ob sebi umevno morala biti tudi potrebno podprta, in tako se je s pripomočjo visoke c. kr. deželne vlade doseglo, katera je dovolila izdatno podporo 34 odstotkov, ter povrnitev vseh prevoznih stroškov, ter prevzela plačilo obresti za eno leto, da se je tako vsaj nekoliko odškodovalo našega revnega; po uimi prizadetega kmeta.

»Splošna zveza na Dunaju« je pooblastila »Gospodarsko zvezo« za reekspedicijo koruze za »Notstand«, katere se je razposlalo 83 vagonov na razne zadruga v druge dežele, namenjena je bila tudi za razdelitev po uimi prizadetim kmetovalcem.

G. Rožman n naglašja, da se kaže velik napredek proti lanskemu letu, ki zbujja lahko ponos in nade za bodočnost. Želeti je pa, da se pridružijo »Gospodarski zvezi« še druge zadruga, ki stoje zdaj še izven nje. Vse zadruga z blagovnim prometom se morajo skleniti v »Gospodarski zvezi« kot članice. V imenu nadzorstva poročja, da je stroga revizija pokazala, da je računski zaključek pravičen in predlaga odobritev. Knjigovodstvo se bo moralo še izpopolniti večjim potrebam primerno.

Od čistega dobička se da 1325 K v rezervni zaklad, 5% se plača na deleže. Poro-

čilo revizije kaže, da je poslovanje pravilno, nedostatki so že skoro vsi odpravljeni.

Volltev.

Za predsednika je izvoljen soglasno g. I. Babnik, za podpredsednika g. A. Bellec, za odbornike gg.: Fr. Košak ml., Ivan Rožman, I. Stanonik, dr. Lampe.

V nadzorstvo so izvoljeni gg.: Fr. Demšar, I. Hladnik, I. Kovačič; v razsodništvo pa gg.: A. Kobi, Fr. Jaklič, I. Žumer, Ivan Zabret. G. Finks pozdravi novega predsednika g. Babnika (živio-klici) in želi, da bi deloval v istem duhu, kakor njegov prednik g. Jeglič. Naj bi se pod njegovim vodstvom vse naše zadruga z blagovnim prometom oklenile »Gospodarske zveze« in tako pripomogle vsej naši organizaciji do boljše bodočnosti. (Odobranje.)

G. Babnik se zahvali in najtopleje priporoča popolno solidarnost in vzajemno delovanje v duhu pravega zadružništva. Mnogokrat se primeri, da poslovodje delajo na lastno roko; pride kak judovski agent in jih odvne od zveze. A tu je treba strogo gledati na disciplino. Gosp. zveza bo vsem po najboljši moči ustregla. Zavedati se moramo, da je v slogi naša moč. (Odobranje.)

Nato se je razvil zanimiv gospodarski razgovor, katerega se je udeležilo dolga vrsta članov.

G. predsednik I. Babnik slednjič zahvali vse zborovalce in, želeč, da bi se želje in nade našega zadružništva uresničile po »Gospodarski zvezi«, zaključil ta občni zbor, ki je po govorih, ki so se slišali na njem, pokazal, da naši zadružniki visoko pojmujejo velike in važne gospodarske ideje, katerim služijo z vso vne- mo poštenih in delavnih rodoljubov.

Skrb vsake gospodinjje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu evajega proizvajanja okusna, zdravja v prospeh in poceni, ima torej neprecenljivo prednost za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne savaje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Najbolje švicarske ure, po nizki ceni se dobe pri sloveči, po celem svetu znani tvrdki

H. Suttner, Kranj.

Prosim zahtevajte najnovejši krasni cenik zastoj in poštnine prosto. (Tisoče pohvalnih psem.)

Loterijske sročke.

Dunaj,	16. junija	26	81	84	62	12
Gradec,	16. junija	79	80	29	20	80
Trst,	9. junija	89	17	53	62	7
Linc,	9. junija	9	66	48	25	59

neprimerno najboljšo na ohranjenje kože
il **Brazay-Francovo žganje**
lajša vse bolečine pri trganju in revmi.

Eau de Cologne de Brazay
ideal vseh toaletnih sredstev. — Dobiva se povsod. IV 781 8-2

Hamburg-Amerika Linie

Vožnja traja 6 dni
izvirna prilika za potovanje je in ostane

Z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki
"Amerika" 24.000 ton
"Kaiserin Augusta-Victoria" 25.000 ton
torej še enkrat večji
kakor do sedaj veliki parniki z 8-12.000 tonami

Pojasnila daje zastopnik
Ljubljana Fr. Seunig,
Koledvorske-ulice št. 28
Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v fednu.

Gimnazijski konvikt
benediktinskega samostana v Št. Pavlu
v lepi, zdravi legi v lavantinski dolini na
Koroškem. 1316 8-2

Javna popolna gimnazija
in zasebni pripravljalni tečaj. Prospekte razpošilja na zahtevo samostanske predstojništvo. Sprejmo se tudi dečki-pecvi proti štipendiji ali brezplačni hrani.

Podpisani si občinstvu uljudno
javi, da bode ordiniral vsak torek

v Ilirski Bistrici
v hotelu "Ilirija" za sobobolne.
Vsakovrstne plombe, operacije,
vstavljanje novih zob in celih zobovij itd. itd.

Dr. A. Praunsels,
324 a zobozdravnik v Ljubljani.

Prilodnja številka „DOMOLJUBA“
izide dné 28. junija 1906.

Pomagajo hitro in zasneljivo za kašelj, hripavost in zaslezenje.

Izvrstne slasti ter brez slabega vpliva na tek

Kartoni po 1 K
... in 2 K ...

Poizkusni karton 50 vinar.

1906 31. Naprodaj po vseh avstrijskih lekarnah.

Lekarna v Litiji pri Mariji pomagaj

priporoča sledeča izvrstna in vže mnogo let preizkušena zdravila:

Protinski ali udov cvet olajša bolečine v križu, rokah in nogah ter krepi in oživlja žile in mišice; tudi krepi telo po dolgi hoji in težkem delu. — Steklenica veija 80 v., tucat 8 K.

Želodčne kapljice lahko odvajajo, vzbujajo slast do jedi, vstvarjajo sliz in krepe želodec. — Steklenica 40 v., tucat 4 K, 3 tucati le 10 K, 5 tucatom 16 K, poštnine in zavojnine prosto.

Litijski prsni sok ali sok zoper kašelj pomešan s podfosforno-kislim apnenim železom. — Steklenica veija 1 K, tucat 10 K, 2 tucata 19 K poštnine in zavojnine prosto.

Odvajalne kroglice ne bi se smele pogrešati v nobenem gospodinjstvu; osvedočile so se pri zaprtju človeškega telesa in težki prebavi. — V škatuljah po 40 v., en zavoj s 6 škatuljami 2 K.

Kapljice zoper krč ublažujejo krč ter oživljajo, krepe in pomirjajo želodec. — Steklenica 50 v., tucat 4 K 60 v.

Tinktura zoper kurja očesa odstrani kaj hitro mučna kurja očesa, bradavice, žulje in ozeblino. — Steklenica 70 v., tucat 7 K.

Gg. kmetovalcem priporočam posebno dobro znan živinsko in prašičevo štupo, ki služi obenem kot zdravilo in je tudi dobro znan redilni pripomoček.

Ako hočete imeti lepo in zdravo živino poslušajte se edino priporočljivega mojega praška pod imenom: „Svilin“.

1 zavoj 60 vin., 5 zavojev K 2-40, 10 zavojev K 4-60 in zavojnine prosto. Trgovcem dovolim znaten popust. 903 3

Dalje so v zalogi vedno sveža homeopatična in tudi vsa tu- in inozemska zdravila.

Zdravila se razpošiljajo takoj vsak dan sveža po pošti na vse kraje. Zahvalna in pripoznalna pisma dohajajo vsak dan in so drago volje na razpolago. Pismena naročila z denarjem prosim naslavljati

lekarna Mr. Ph. H. Brill v Litiji

založnik c. kr. državnih uradnikov.

Ljudska posojilnica

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Sprijemamo hranilne vloge vsak delavnik od 8 ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po

Štandje vlog 30. aprila 1906: K 12,833.339-32. Denarni promet v letu 1905: 54.418.440-98.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične knjižice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1906.

Dr. Ivan Susteršič, predsednik.

Jošip Štuka, knezoškofjski kancelar, podpredsednik.

Odborniki:

Anton Belec, posestnik, podl. in trg. v St. Vidu nad Ljubljano, Jošip Jeglič, hišni posestnik v Ljubljani, Anton Kobil, posestnik in trg., Breg p. Borovnici, Karol Kauscheck, veleposesnik v Ljubljani, Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju, Ivan Kregar, svet. trg. in obrtna zbornica v Ljubljani, Frančišek Leskovic, zasebnik in blaginjak Ljudske posojilnice, Ivan Pollak, tovarnar v Ljubljani, Karol Pollak, tovarnar in posestnik v Ljubljani, Greg. Silber, župnik na Rudniku.

Malo posestvo

obstoječe iz h šee, hleva, drvarnice, vrta in 2 njiv, vse v dobrem stanju, se proda iz proste roke. Več pove lastnik Jožef Jakše v Javorju pri Turjaku. 1376 1-1

Kovaška obrt

na Brezjah se odda kovačnica takoj v najem z vso opremo; sprejme se tudi izučen kovač pod raznimi pogoji. 1355 1

Izve se pri posestnici Heleni Kleindienst, Brezje p. Radovljica, Gorenjsko.

Koverte s firmo

in trgovske račune priporoča

Katoliška tiskarna.

Učenca

za pekovsko obrt iz poštene krščanske hiše sprejme takoj Oroslav Brio, pekovski mojster Litija. 1274 3-2

Cunard Line.

Najprimernejša, najcenejša in dobra vožnja iz Ljubljane v Ameriko.

Je in ostane preko Trsta z brzoparniki prve angleške parobrodne družbe „Cunard Line“ to je gotovo in se ne da vsajiti. Veliki moderno opravljeni snažni parniki te družbe odhajajo iz Trsta vsake 14 dni. Pouk in vozne liste daje oblastveno potrjeni zastopnik Andrej Odtasek, dosluženi uradnik državnih železnic in hišni posestnik v Ljubljani, Slovčkove ulice št. 26, blizu cerkve Srca Jezusovega. Kdor želi več pojasnila, naj tu pisмено povpraša ali pa pride osebnó v pisarno. Po kolodvorih in cestah nikdo ne čaka in tudi na druge silne načine nihče ne vabi. 2004 D 16

Kratko a dobro. Za polovico

cene po ceniku, tudi ako se vzame posamič, dobavimo vam vse. Tako stanje kolesa gl. 40-.-. Od gl. 47-.- dalje popolno carine prosto od avstrijske razpošiljavnice. Freilauf gl. 2-.- več. Multiplex kolesa 6 letno pisμένο jamstvo. Kolesni krov gl. 2-40, 2-60, 2-80. Zračne cevi gl. 1-50, 1-70, 2-10, pism. jamstvo. Sedlo 1 gl. vožna sesalka 50 kr., držala, osi itd., primerne za vsak sistem, čudovito ceno Krasni cenik zastoj in poštnine prosto. Iščejo se zastopniki tudi za samo priložnostno prodajo. Postranski zasluzek. Multiplex Fahrrad-Industrie Berlin 41, Gitschinerstr. 15. 1229 3

Mesa ne primanjkuje

več odkar se lahko znatno hranimo z močnatimi jedili, ne da bi to ovirala težka prebava. Pripravljajo se zdaj enostavno z

Ceres-jedilno mastjo

(iz najfinojših kokos-oreškov)

s tem postanejo izredno lahko prebavna, za zadostno množino beljakovine se pa poskrbi z dodatkom mleka in jajec.

1321 b 5-4

Velika zaloga

vsakovrstne opeke
(falz-cegla) iz raznih velikih tovarn pri
F. Pečniku v Domžalah. Postrežba točna,
cene nizke. 1351 4-1

„Slava Mariji“

ob tristoletnici Marijine družbe se še vedno
dobi v „Katol. bukvarni“ v Ljubljani po 40 v. izvod.

Najboljši in najcenejši ameriški motor za bencin

za kmetije in obrt, od dve do pet konjskih moči. Jednostaven, zanesljiv, trpežen in popolnoma samodelujoč. Cena od K 1350 do K 3200. Vsaki del motorja se lahko zamenja, ter si vsakdo popravila lahko sam preskrbi. — Dobivajo se najbolje pri

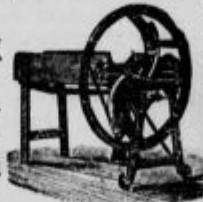
Karol Kauscheka nasi.

Schneider & Verovšek

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Tudi vsi poljedelski stroji kakor: mlatilnice, slamoreznice, vrtila, čistilnice, mlinci za sadje in grozdje, preše itd. Traverze, cement, štorja, okovi in orodje za vsako obrt.

Ceniki na razpolago.

Posesnik in obrtnik vdovec

brez otrok, želi se seznaniti z gospodično ali vdovo v starosti od 35. do 50. let v svrhu ženitve. Zahteva se, da ima 10.000 K premoženja. Samo resne ponudbe se sprejmo pod „Srečno ž.“ na upravnitvo tega lista do 25. junija. 1359 1-1

L. Luser-jev obliž za turiste

najboljše in najgotovše sredstvo proti kurjim očesom, trdi koži itd. 825 Glavna zaloga: L. Schwenk-a lekarna, Dunaj-Meldling
Zahte-**Luser-jev** obliž za turiste
vajte K 1'20
Dobiva se v vseh lekarnah. 20-9

Sirolin

Povečuje slast do jedi in težo telesa, odstranjuje kašelj, izmetavanje gnoja, močno potenje. 2209 D 44 27

Priporočajo vsak dan pri
pljučnih boleznih, katarh
oslovskega kašlju, škro-
fulozi, Influenca □ □ □
mногоštevilni profesorji in zdravniki.

F. Hoffmann - La Roche & Co.,
Basel (Švica).

„Roche“

Dobiva se z zdravniškim receptom po
4 K steklenica.

Ker se ponujajo manj vredna ponarejanja, prosimo zahtevajte vedno: izvorni zavitek „Roche“.

Postavno varovano Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pristen je Thierryjev
2630 D balzam 52—25

le z zeleno znamko „redovnica“.

Staroslavno neprekošno
proti slabemu prebavljanju, krčem v želodcu, koliki, kataru, oranim boleznim, influenci itd. itd.
Cena 12 majhnih ali 6 dvojnastih steklenic ali ena velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5 — franko.

Thierryjevo centifolijsko maslo,
povsod znano kot non plus ultra
proti vsem že tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinaš vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Brošura s tisoči originalnih zahvalnih pism gratis in franko. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah

Preč. cerkvenim predstojništvom!

Priporočamo kot najcenejši, a elegantni tlak za cerkve, zakristije, veže, kuhinje in hodnike krasno

mozaične plošče

iz **cementa** v raznih barvah (do 5) in okusnih vzorcih po K 3—6 loco Ljubljana za 1 m². Imam tudi eleganten trotoar za pred in okoli hiše in cerkva. — Krasni so pokopališki križi iz mitiranega marmorja.

Slav. cestnim odborom in podjetnikom priporočamo zalogo cementnih cevi (6, 10, 15, 20, 25, 30, 40 cm notr. svetlobe) po jako ugodnih cenah, miljne kamne, raznovrstne stopnjice, podboje, (bangerje), oklepe za okna itd.

Gg. kmetovalcem nudimo poleg imenovanega strešno cementno opeko, korita za prašiče (od 6 K naprej), grobne okvirje in spomenike iz cem. marmorja, 6 centimeterske cevi (1 m po K 1-20) za napeljavo vode mesto drugih železnih in lesenih cevi pri vodovodih, podstavke za pred vodnjake in drugo cementno blago.

Andrej Zajc

cementarna na Pešati, pošta Dol (Lustfal).
Ceniki in vzorci v naravi na zahtevo.

Klauerjev

Triglav

je najbolj zdrav izmed
vseh likérjev.

Pravi in pristni Triglav
izdeluje ednole

J. KLAUER, Ljubljana.

Največji napredek nove dobe!

Neobhodno potreben
v pralnici

Neobhodno potreben
je sloviti v kuhinji

Pristen le s to varstv. znamko.

Dobiva se v vseh drogerijah, trgovinah s kolonialnim blagom, lekarnah in trgovinah s milom.

Na debelo pri **L. Minlosu na Dunaju, I.**
Mölkербastei 3. 39 D 24—23

MASTIN

ali doktor pl. Trnkóczy-jev kranjski prašek za prašiče, pujske, krave, teleta, vole, ovce, perutnino, konje.

Najboljši dodatek krmi, dietetično sredstvo za pitanje. Dobil tisoče zahvalnih pism. Na razstavah v Londonu, Parizu, Rimu in na Dunaju najvišje medajle. — 1 zavojev velja 50 vinarjev in se dobi pri vseh trgovcih; po pošti po 5 zavojev iz glavne zaloge: Lekarna Trnkóczy, Ljubljana. — *Trgovci itd. dobijo 2449 D 12—8 popust.*

Za nagluhe

je Plobnerjev novo-zboljšani **slušni bobnič** **neobhodno potreben.** (Patentovan v vseh kulturnih državah.) Z velikim uspehom se rabi, ako šumi po ušesih in pri nerovnem boleju ušes. Kdor ni popolno gluha, dospe na ta način do popolnega

sluha. Neporušljiv in **skoro neviden**, ako se nosi v ušesu. Tisoči v rabi. Mnogo zahvalnic od gospode in zdravnikov. Pošilja se, ako se pošlje denar naprej ali povzame. 1 komad 10 K, 2 komada 18 K. — Prospekt s spricali zastonj. 1215 6—4

C. POEHLMANN,

Wilhelmstrasse 10, Monakovo (München) W. 44.

Moja soproga je 5 let čutila hudo šumenje po ušesih in je malo slišala; po komaj trimesečni porabi Vašega slušnega bobniča je pa skoro popolno ozdravljena, in Vam z radostjo sporočam, da sedaj po preteku petih let zopet čuje tikatakanje ure. Potrudil se bom vedno najtopleje priporočati Vašo tako koristno iznajdbo in dal na željo rad vsakomur pojasnila. U1m. O. K.

Brandy de Brunes (Bosanski slivovec) najfinejši, staro blago razpošiljajo v pletenkah (3l) po K 9, — franko po povzetju sadne destilacije **lekarja K. Fuhrich-a, Foča, Bosna.** 1354 10—1

Zaloga bališč za neveste.

Priporočljiva trgovina!

Najbolje in najceneje se kupi blago v veliki izbiri za ženske in moške obleke pri občeznani domači trgovini

Češnik & Milavec
(pri Češniku)

Lingarjeve ul. Ljubljana Špitalske ul.

Velika zaloga najnovejšega sukna, štofa, kamgrna, hlačvine za moške obleke, za ženske obleke najnovejše modno, volнено blago v vseh barvah, perlini kambrik, saten, kotelcina, pisana in bela, platno in mnogo drugega. 313 26-10

Zaloga bališč za neveste.

Ljubljana

Pred Skofijo 3

Josip Kordin

Ljubljana

Pred Skofijo 3

priporoča

svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete, velikanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: travnišnice, mešane za suho in mokro zemljo, najboljša krma za živino in konje, jesenska repa, vse vrste solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen po nizkih cenah.

Poštanim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.

167 26—21